

வேலான காலிதப்பதிப்பு.
தனிப்பிரதி, 5½ அணு.
பழைய பிரதி, 6 "

சத்தாவிலை விவரம்.
இதவநஷத்துக்கு ரூ. 4
6 மாதங்களுக்கு " 2-2

DEVOTED TO TRUTH AND KNOWLEDGE:

அறிவுடைமையாரெல்லாமுடையாரறிவினா | A HIGH THOUGHT REVIEW | சூங்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
ரென்னுடையரெனுமினா.—திருக்குறள். | TAMIL MONTHLY | Estd. May 1892. | திருக்கவந்தித்தக.—திருக்குறள்.

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL CULTURE & ETHICS, ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

Hitch your wagon to a star—Emerson.

CONTENTS

PAGE.

அட்டக்கம்.

பக்கம்.

1. "The Pied Piper of Haven't Got" By the Editor.	250	1. அற்புத ஊட்டாவ் கற்பித்த உத்த.	250
2. In Praise of the Grace Divine, Sri Lakshmanandam	252	2. திருவருட் கதம்பம் (திருவைவாறு, லக்ஷ்மணந்தம்.)	252
3. "Free from Bonds"—The Autobiography of a Taluq Gumshtah	257	3. அவிழ்த்து விட்டகழுதை. (ஒரு தாலுகா குமாஸ்தாவின் சரித்திரம்.)	257
4. Further Reduction of the Salt Tax.	262	4. உப்புக்களியின்னும் குறைக்கப்பட்டது.	262
5. Ayodhya—By T. C. Venkataramana Iyer	264	5. அயோத்தி. (டி. சி. வெங்கடராமணய்யர்.)	264
6. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Aiyer B. A.	269	6. சீதா அருவது இல்லற வாழ்க்கை. எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர். பி. ஏ.,	269
7. Hamlet, the Transcendentalist (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki	272	7. ஹேமசந்திராவின் என்னும் ஆத்மவிசாரி. (ஆகவிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) ஸ்ரீராஜநாயகி	272
8. Notice to Subscribers	276	8. சந்தாதாரர்களுக்கு லோட்டம்.	276
9. Sir George Arbuthnot in Jail.		9. ஸர். ஜார்ஜ் அர்புதட் ஜெயிலிலிருக்கிறார்.	

Our Thesis is the Purification of the Human Mind—Emerson.

Thick Paper Edition for Patrons.]

PUBLISHED BY

[Minimum Subscription, Rs. 5.]

The Secretary, Diffusion of Knowledge Agency, { 2, Sydgoy Lane,
PYCROFT'S ROAD. }

Anandashrama, Triplicane, Madras.

For Satyananda of the Ananda Mission.

Thin Paper Edition for the People.] Copy-right. [Subscription Price: Yearly Rs. 4.]

"Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Upanishad.

Re The Arbuthnot Insolvency.

236

The following letters have been placed at our disposal. We publish them without comment as the reply shows "the wolf in sheep's clothing."

Copy of letter to Sir George Arbuthnot, dated 5th November 1906.

Dear Sir, I received this morning an acknowledgment by your Firm, now in liquidation, of my personal letter to you, dated the 28th ultimo. I know well that you will be doing your utmost to assist the Official Assignee in the interests of creditors and that the Insolvency Act requires this of you. But the object of my writing to you was not to get this formal information which however I accept with thanks and have further sent it to the press that the public may derive what consolation it could from it.

I appealed to you as one man of conscience appealing to another man of conscience. As one who has spent the best part of one's life in diffusing western knowledge among the mass of my countrymen and has helped them in a way to move out of their old groove by example and precept, I felt conscience-stricken at the sudden ruin that has overtaken so many poor souls and families. I wanted to know whether I was mistaken in my judgment of your name and character which I took to be a representative type of English name and character itself, and in which as I wrote to you I still believed. In February last I heard a lot of rumours against the stability of the Firm and in March I plainly expressed my apprehensions to your English Assistant in charge of the Fixed Deposit department, on whose assurance I renewed the largest sum in the name of my little son and subsequently other sums in the name of my little daughter and on other accounts. It was then by my mistaken confidence in the integrity of your name and character, more than that of your Firm, that I believed the report of your Assistant regarding the stability of your Firm. But the reports that are now abroad, some of them from apparently authentic sources, tend to show that there has been blameable mismanagement and suppression of truth for some years. I hesitate to give them all in detail out of personal considerations; but I would like to know from you how much of truth there is in these apparently authentic reports which people readily believe and grow wild over. As one who has risked his all in complete trust of your individual name and character, I feel I have a right to appeal to you personally to break your silence and save me from this dreadful suspense, which tells upon me more than the dead pecuniary loss which has plunged two innocent lives in utter ruin and destitution.

I beg to send you enclosed for your perusal a printed notice containing a personal statement of mine. I await your reply in expectant anticipation, for on that will depend all my future activities as a publicist and journalist which I have now followed for full 22 years.

Hoping to be favoured with a reply to this letter.

Yours &c.,

(Signed.) C. V. SWAMINATHAIYAR.

Sir George Arbuthnot's reply, dated 6th November 1906.

SIR,—I have received your letter of the 5th instant with its enclosure for which I thank you. I am afraid that I cannot do more than assure you that I am doing my utmost to protect the interests of the creditors whose losses it is my one object to reduce as much as possible. I have written to the papers explaining my views. It is impossible for me to enter into questions with regard to the past management of the Firm with individual creditors, but that you should suffer loss I deeply deplore.

Yours faithfully,

(Signed.) GEORGE G. ARBUTHNOT.

M. R. K. C. V. SWAMINATHAIYAR.

(True copy.)

THE ARBUTHNOT INSOLVENCY CASES.

In the course of a letter on the Arbuthnot Insolvency cases, civil and criminal, Mr. C. V. Swaminathier, Secretary, Vigilance Committee, writes:—

The ceaseless watch and vigil I had to keep in watching this Insolvency affair closely, has revealed to my mind one thing above all others, and that is: our Anglo-Indian brethren have studied us well and know how to hypnotise us taking advantage of our own weakness, more than their strength. The impression made on my sensitive mind which was daily gaining strength from the incidents that came under my observation and was steadily growing into a deep conviction has found "strenuous" expression in an inimitable and highly inspired passage in Mr. Pal's address which I quote here without comment. Said Mr. Pal with thrilling eloquence: "The overlordship of foreign influence was nothing but hypnotism, it was the *maya* surrounding us." The way to dispel this darkness surrounding us is as Mr. Pal said, and must ever be, by strenuous strivings after attainment of spiritual strength which is all inclusive and not exclusive as many wrongly think. "Seek first the Kingdom of God and all other things will be added unto it"—*The Hindu of May 2nd 1907.*

"Give me not, O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief, that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."
ஸ்த்யமேவத்.—Speak the Truth.

"Blith our Wagon to a Star.

"To Thine Own Self be True.

அன்பேயவன் : அறிவேசத்தி : ஓம் தத்ஸத்.]

[God is Love : Knowledge is Power: Om.

ஸ்த்யமேவஜெயம்—Satyameva Jayati.

புத்தகம் 15.] 1907-ம் வருஷ ஜனவரி-ஏப்பிரல் மீ. [சஞ்சிகை 9-12.

"The Pied Piper of Haven't-Got."

"அற்புத நாட்டான் கற்பிதக் கூத்து"

முன்னொரு காலத்தில் ஹாமலின் என்றொரு பட்டணமுண்டு. அந்தப் பட்டணத் திலுள்ள நகரவாசிகள் எலிகளின் உபத்திரவத்தால் மிகவும் வருந்தினார்கள். மேட்டெலி, நாட்டெலி, கற்பெலி, வெளுப்பெலி, சுண்டெலி, குண்டெலி, வண்டெலி, விரையெலி யெ ன்று இப்படி விதம் விதமான எலிகள் சொல்லி முடியாத வண்ணம் தோன்றி அவர்கள் பண்டம் பாத்திரங்களையும், சாமான் சரக்குகளையும், துணி மணிகளையும், ஃபீடு வாசல்களையும் நாசம் செய்து துவம்சம் செய்தன. நகரத்தார் ஆனமட்டும் தங்களாலான பரிகாரங்களைச் செய்து பார்த்தும் பிரயோசனப்படாமல், இந்த எலிகளின் ஹிம்ஸைகளைப் பொறுத்துப் பார்த்தார்கள். பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தும் பொறுப்பது சாத்தியமில்லாமற்போக எல்லாரும் ஒருங்கு கூடி அந்த வீர நகரவாசினர் சங்கத்தாரிடம்போய் முறையிட்டுக் கொள்வத் துணிந்தார்கள். நகரவாசினர் சங்கத்தலைவர் உடனே ஊர் விசாரணைக் கர் ததர்களைக் கூப்பிட்டுக் கவுன்ஸில் கூடி நகரத்தார் ஒன்றுகூடி ஒரே மனதாய்ச் செப்துகொ ள்ளும் இந்த முறைக்கு வழிதேடி நிகிர்த்தி செய்யவேண்டியது நம் கடமை யென்றுந், அப் படி யொன்றும் வழிதேடி நிகிர்த்தி செய்யாவிட்டால் மோசம் வருமென்றும், ஜாக்கண்

ஊரை விட்டு ஓடிப் போவார்கள், பட்டணம் பாழாகப் போய்விடும்! அப்புறம் பாழான ஐந்து
 க்கு நரி ராஜா வெண்பதாக அவர்கள் தாங்கள் மட்டு மிருந்துகொண்டு பாழ்த்த ஊரை வைத்
 துக் கொண்டு வாழ்த்த மனுஷரின் விவாழ வேண்டுமென்று வெருவாக வற்புறுத்திப் பேசி
 னார். விசாரணைக்கர்த்தர்களெல்லாம் எலியுபத்திரவம் ஏதோ பொறுக்கக் கூடவில்லை
 யென்பது வாஸ்தவம் தான்! அதற்கு விமோசன மென்ன வென்று தான் தேவநிலையில்
 பென்றார்கள். மந்திரோருவர் எழுந்திருந்து எலிகளை பென்ன தான் புரை வைத்துப் பிடிக்கப்
 பார்த்தும் வெரு நாளாக உண்டு உருசி கண்ட எலிகளாதலால், நகர விசாரணைச் சங்கத்தார்
 செய்யும் சூழ்ச்சியிலும் எலியின் சூழ்ச்சி மேலானதாயிருப்பதால் எலியைப் பிடிக்கப்போ
 டும் பக்தன பணிபாங்கினினுண்டீர்கும் செலவு மிச்சமேயன்றி எலிகள் பிடிபடுவதைக்
 காணாமென்றார். மந்திரோரு விசாரணைக்கர்த்தர் எழுந்து இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் எவர்களா
 றும் இந்த எலிகளைப் பிடிக்க முடியாது; அந்நிய தேசத்திலிருந்து மந்திரவாதியை வரவ
 றைத்து மந்திரத்தால் இவ்வெலிகளின் உபத்திரவத்தைப் போக்கினால் போக்கலாமெயன்ற
 தந்திரத்தினால் ஒன்றும் ஆவதாயில்லையென்று சொன்னார். இவர் சொன்னதைக் கேட்டு
 எல்லாரும் தந்திரத்தால் பலிக்காதது மந்திரத்தால் பலிக்கலாமென்று சொல்லி சந்தோஷப்
 பட்டு அவர் சொன்னதே சரி சரி பென்று நகராளம் போட்டுத் தலையாட்டினார்கள். என்
 னாரும் சரியென்று ஒப்புக் கொள்ளவே நகர விசாரணைத்தலைவர் அந்த ஆலோசனையைச்
 சரி பென்று ஒப்புக்கொண்டு அதை நிறைவேற்ற அந்நிய தேசத்து மந்திரவாதியை நம்நாட்
 டிக்குள் வரவழைக்க வேண்டி யிருப்பதால் நகரத்தார் ஆலோசனையின் வி இது செய்யத்தக்க
 தல்லவென்று சொல்லி அந்நிய தேசத்திலிருந்து மந்திரவாதியை வரவழைக்கும் பொறுப்பை நகரத்தார்
 தலையில் போட்டுவிட்டார். நகரத்தார் மந்திரவாதியை வரவழைக்கத் தங்களுடையகாத்தென்று
 நகரவிசாரணைத்தலைவரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள், விசாரணைத்தலைவர் வம்புமெய்யானவர்கள்
 துன்பு பொறுக்காமல் முறையிட்டார்கள். அவர்கள் முறையிட்டிருக்காது அந்நிய நாட்டு மந்
 திரவாதியை யழைக்கத் தீர்மானித்தார்கள். அவர் கோடி பணம் கேட்டார், நகரவிசாரணைத்
 தலைவர் மயங்கிப்போனார். ஜனங்கள் கக்குரலிடுவதைக்கண்டு அவரைச்சும்மா அனுப்பிவிட
 பயந்து அப்படியே சரியென்று ஒப்புக்கொண்டார். ஒப்பந்தப்படி மந்திரவாதி எலிகளையெல்
 லாம் மந்திரம் போட்டு வெளியிலழைத்து மருந்துவதுபோல் தன் வாத்தியத்தை முழக்க,
 எல்லா எலிகளும் அம்மந்திரவாதியைத் தொடர்ந்துபோய் சமுத்திரத்தில் விழுந்து அக்
 கரை போயோமென்று நீர்திப்போயின, நடுச் சமுத்திரத்தில் கொண்டிபோய் எலிகளையெல்
 லாம் விட்டுவிட்டு மந்திரவாதி ஒப்பந்தப்படி கோடிதனம் கொண்டுவருங்கள் என்றார். நகர
 விசாரணைத்தலைவர் பொக்கிஷத்தைத் திறந்து பார்க்க அதிலுள்ள பணம் பத்துக்கு ஒன்று
 கூடப்போதாததாக விருந்தது. விசாரணைத்தலைவர் பேர்தப் பேர்த விழித்தார். ஜனங்கள்
 எலியின் உபத்திரவம் தீர்த்ததென்று வெருகாலமாக உறக்கமற்றமுன்றவர்களாதலால் கும்
 பகர்ந நித்தியையில் விழுந்துபோய்விட்டார்கள். மந்திரவாதி கோடிதனம் தருகிறீர்களா
 என் மந்திரசத்தியைக் காட்டட்டுமா என்றார். தனமுயில்லை கனமுயில்லை இனமாய் ஆகக்
 கூடியதைப் பாருமென்றார். சரியென்று மந்திரவாதி நகரமாளிகையிலிட்டு வெளியில்
 போய்விட்டார். ஊரெல்லாம் நித்தியையிலாழ்ந்திருந்தமையால் தெருவெல்லாம் பாழ்த்திரு
 ந்தது. மந்திரவாதி மருந்துவதை நிறுத்திப் புல்லாக்குமுலெடுத்து வாசித்தார். ஊரிலுள்ள

கன்றுகாலிகளெல்லாம் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது குழலின் கானம் கேட்டு ஆதில் நடுபட்டு நின்றது போல் பிரமித்து நின்றன. பின்னுமொரு சுரமெடுத்துதினர். ஊரிலுள்ள கால்நடை பசுக்களெல்லாம் அவரைத்தேடிக்கொண்டு வந்தன. எலிகளையிட்டுக்கொண்டு போனதுபோல இவைகளையும் கானசக்திபால் கானகத்தெருவென்று விட்டுவந்தார். திரும்பிவந்து கோடிநகரம் இனியேனும் கொடுக்கஉதவுமாவென்று கேட்டார். விசாரணைத்தலைவர் கையைப்பிசைந்தார். தமந்திரவாதி மாயமாய் மறைந்துவிட்டார். பின்னும் சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் நீடுமென்று காரிருள் வந்து மூடிக்கொண்டதுபோல் எல்லாருக்கும் ஒரு மயக்கம் உண்டாயிற்று. உண்டானதும் அதிலிருந்து ஒரு கானம் கிளம்பியது. அந்த கானத்தை உற்றுக்கேட்கவும் ஜனங்கள் துங்கினவர் துங்கினபடி சிறித்துக்கொண்டார்கள். சிறித்துக்கொண்டவர்கள் துயில் நீங்காமற்றானே கானம் கேட்டதைக் கேட்டபடி நீண்டதுக்கொண்டு அதுவழிப்பட்டவராய் தற்போதமிழந்த தாம் போவதும் இருப்பதும் தெரியாமல் அம்மாயவாதியின் கானத்திலேபட்டு அது இழுத்த இடமெல்லாம் சென்றார்கள். சென்றவர்கள் நாடு நகரெல்லாம் விட்டு சேரி சமுத்திர மெல்லாம்கடந்து வனத்தினில் துழைந்து இனத்தினை மறந்து கணத்தினில் மறைந்தார்கள். நகரமெல்லாம் பாழாய்விட்டது. பாழாகட்டுக்கு நரி ராஜா வென்றபடி நகரவிசாரணைத்தலைவர்கள் மட்டும் அப்பாழ் நகரிலிருந்து பேய் பூதங்கள்வந்து ஒலமிட ஆய்வினைச்சுலகுக்குப் பந்து ஒலமிடமும் தெரியாமல் ஒளிக்குமிடமும் காணாமல் திக்பிரமைகொண்டு தியங்கினார்கள்.—என்று ஒரு கதையுண்டு.

இந்தக்கதையை ஒரு ஆங்கிலேய மஹாகவி கற்பிதமாயுண்டுபென்னி காவியமாகச் செய்ததுண்டு. கற்பிதகாவியங்களெல்லாம் யதோதத்துவங்களை யுணர்த்துமாறு செய்யப்படும் உண்மையுரைகளேயன்றி வேறல்ல. இந்தக் கற்பிதக்கதையில் நடந்தபடி அற்புத நாட்டான் கற்பிதக் கூத்தோன்று இப்பொழுது அரசர்கேற்றி ஆடப்பட்டு வருகிறது. ஜனவரி பிப்ரவரி மார்ச்சு மாசமுழுவதும் நாம் ஊண் உறக்கமின்றி இந்தக் கூத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டபடியால் அந்தந்த மாசத்துச் சஞ்சிகைகள் போடுவதையும் மறந்துவிட்டோம். ஆனாலும் கூத்துப்பார்த்த வேடிக்கையைச் சிறிதும் மறக்கவில்லையாதலால் அந்த வேடிக்கையை உளவறிந்து பார்க்கக்கொடுத்துவைக்காதவர்கள் கேட்டுக்களிக்கும்படி அற்புதக் கூத்தாக அமைத்தெழுதத் தீர்மானித்துள்ளோம். இந்தக்கூத்து ஆரம்பித்து நடக்கும் காலம் இன்றைக்கு முன் 150-வருஷம், பின் 150-வருஷம். இந்த முற்றாறு வருஷத்துக் கூத்தையும் காற்று அலைந்தலைந்து ஒப்பது—ஆர்ப்பாடம் செய்து ஊர்ப்பாடம் சொல்லிக் கடைசியில் காகைத்தே வசிக்கும் தபசிகள் உள்ளத்திற் புருந்து ஒப்பொழியின்றி உலக வியாய்க்களையெல்லாம் ஒன்று விடாது தத்துவோபதேசமாக இடைவிடாமல் மெனனப் பிரசங்கம் செய்து வருவதுபோல், நாமும் அதிசம்பிரசங்கம் செய்வதைவிட்டு, காலதேசவர்த்தமானங்களை யொட்டிக், கதை கதையாக கதாப்பிரசங்கம் செய்யக்கருதி யுள்ளோம். இந்த ஏப்பிரல் மாசத்து சஞ்சிகையோடு நாம் பழைய கதையைக் கட்டியிட்டு இனி புதுக்கதை திறக்கப் போகிறோம். அதற்கு முதல்கை-முதலே யன்றி வேறென்றில்லை. பாங்கியோ ஜனங்கள் வாங்கிப்படிப்பது தான். இதில் நாம் ஏங்கிப்போகாமல் உளம் தாங்கிநிற்க ஒருமாத காலம் பிஷாடன மூர்த்தியாக ஊர்கேற்றி உயிர்ப்பிச்சை வாங்கிவரப்போகிறோம். திரும்பி வரும் வரையில் இதை வாசிப்போர் காலதாமதமாவதைப் பொறுத்தருளக் கோறுகிறோம்.

† கலீக் அகதாரத்தில் இப்படிப்பட்ட மந்திரவாதியைக் காணலாமென்பது புராணிகர்.

(All rights reserved.)

ஐக்கஜநீஸத்துரோ.

திருவருட் கதம்பம்

(திருவையாறு, லக்ஷ்யானந்தம்.)

“எரியலாறுருவமில்லை ஏறலாவேறலில்லை
கரியலாற்போர்வையில்கை காண் தருசோதியார்க்குப்
பிரிவினாத்தேவர் கூடிப் பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்துள்
அரியலாவ்தேவியில்லை ஐயனையாறனுக்கே.”

—அப்பர் தேவாரம்.

கொச்சகக் கலிப்பா.

1. மித்தையறச் சத்திபத்தை மேதினியிற் றுணுகக்க
நித்தியத்தின் நேர்மைகண்ட நிர்மலரை நின்னடியாம்
சத்தசத்தி னிடையிருத்தி யற்புதமா யருள்செயவே
பத்தருளஞ் சத்தியமாய்ப் பதித்திடுவை பேரன்பே.
2. அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியநுத்தம்.
உடலெவனாலேயோரு முகிரெவனாலேயாரும்
படர்பவமெவனாற்றீரும் பரக்களநின்றெவனை நாரும்
திடவறிவெவனாலாகுந் தெய்வநாலெவனையோதும்
கடவுளென்றெவனைப்பேணு மவன்கழற்கடிமையானேம்.
3. நன்றெடுத்திலநதாய் நடுமுடியடி யிலாதாய்
அன்றுடனின்யிலாதா யதுவிதுவெனவொனாதாய்த்
தொன்றுதொட்டெங்கட்காகத் தோன்யியவுருவமொன்றே
என்றும்நாம்பரம்பரையா யிறைஞ்சிடுந்தெய்வமாமே.
4. விரும்பிடுமன்பர்க்கென்றே மெய்தனைத்தோன்றச்செய்திட்
டிரும்பினும்வலியநெஞ்ச னென்னியுமிளகச்செய்து
கரும்பினுமினியமெளனக் கருத்தினிவிறையச்செய்து
திரும்பியுப்பாடென்றால்யான் செய்வதங்கொன்றுமில்லை.
5. அகமற்றுமெனனுவந்த மடைகுதியென்றுசாற்றி
அகமற்றநிலையைக்காட்டி யந்தவேர்நிலையிற்கூட்டி
அகமற்றசுவமேயாக்கி யப்புறம்பாடென்றால்யான்
அகமற்றநிலைநீங்குந் தன்மையைநின்னருளுக்கன்றே.

நூல்.

1. ஒன்றாகவிருந்ததென்று மோர்மாயைதான் பிற்பென்றும்
அன்றையம்மாயைதன்னு லகிலமுண்டாயிற்றென்றும்
குன்றுவவ்வொன்றைமாயை கூடாமற்றிருக்குமென்றும்
நன்றானசாத்திரங்கள் நவில்கின்றமுறையிதா ?
2. அவித்தையிற்றேன்றிநின்ற அகிலத்திற்சீவரெல்லாம்
அவித்தையால்முன்செய்கர்ம வாஸனுபலத்தினுலுற்
பலித்ததின்வழியிற்சென்று பரமமெய்யுணர்விறுத்தல்
வலித்தையின்வாத்தராகி பாழ்த்திட்டார்பலத்தினுள்ளே.
3. பவமெனுங்கடலில்வீழ்ந்து பிறப்பெனுஞ்சுழலில்வீழ்ந்து
சிவமெனுங்கரையிற்சேராத் திகைக்கின்றஜீவர்க்கெல்லாம்
தவமெனும்மரக்கலத்தின் தலைவனுங்கருணமூர்த்தி
நவமெனுமுருவாய்த்தோன்றி ஞானத்தாற்கரையிற்சேர்ப்பான்.
4. தந்நிலையிதுவென்றோரார் தாம்பின்நிலையுங்காணார்
இந்நிலையிந்நின்றேமென் றெண்ணவுஞ்சிறிதும்வாரார்
எந்நிலைவேண்டுமோவவ் வெண்ணமுமில்லார் தங்கண்
முன்னிலைதன்னிற்றேன்றி முன்னிலையளிக்ஞர்ஜீரன்.
5. சேப்பிணிநீரவேண்டித் திஞ்சுவையாறுமீர்க்கித்
தாய்மருந்தருந்தல்போலத் தயாநிதிக்கடவுள்நீயும்
ஓய்விலாப்பவத்திலாழ்ந்திட் டயாநிலைகாணவெங்கள்
தேய்விலாப்பிறவிபோக்கச் செகந்தனிலெழுந்தையன்றே.
6. என்பெலாமுருகவாடி யிருகணீர்சொரியத்தேடி
அன்பெலாமொன்றாய்க்கடி யவனின்நிலையைநாடித்
துன்புறுமிக்கவிட்டோடித் தொழுதடிபோற்றுந்தொண்டர்
அன்பினிற்சிக்கியார்க்கு மகப்படானகப்பட்டானே.
7. அடியவரன்புகடி யானந்தமூர்த்தியுண்ணப்
படியினிலுருவாய்த்தோன்றிப் பழம்பொருளுரைக்கச்செய்திட்
டடியவர்தானையாகி பன்னவருயிரையுண்டல்
வடியவர்மனத்திசுக்கி யகலாதுசெய்ததன்றே.
8. நம்பிடிற்றைவிடாத நாதனுக்காளாகாமல்
வம்புசெய்புலன்களாலே வருந்தியநாட்போதாதா
துன்புறுபவத்தைவிட்டுச் சுகாதிதமாகவேண்டில்
என்பிராற்கடிமையாக விசைந்திடிடைபலாரும்.
9. புலன்களின்வழியிற்றேய்ந்து புண்படுமுழியில்வீழ்ந்து
நலமென்பதறிவேகாய்ந்து நடுக்குற்றமாயக்காளாய்ப்

- பலன்வழியறியமாட்டாப் பரிதவித்ததும்போதாதா
நலந்தரும்நாதற்காளாய் நயந்திடிநலமிதன்றே.
10. கல்லாதகல்வியெல்லாங் கற்றுமேகசுடராதி
இல்லாதவெல்லாங்காட்டி யின்பத்தினிடமுங்காட்டாப்
பொல்லாதமாயக்காளாய்ப் பொருந்தியநாட்போதாதா
சொல்லாதமெனனிக்காளாய்த் தோயந்திடிநலமிதன்றே.
11. சொல்லியசொற்கள்சொன்ன சொற்பொருள்காட்டுமெல்லாற்
சொல்லுதற்கரியவந்தச் சுகத்தின்காட்டுமோதான்
சொல்லினுக்கெட்டாநாதன் சொற்படிநடந்துகொண்டாற்
சொல்லெல்லாங்கடந்தவென்றைச் சலபமாயடையலாமே.
12. நாமாகவிர்நரன்மட்டும் நடந்தடையாதபேற்றைத்
தாமாதுவலியவந்துத் தயவுடனடிமைகொண்ட
கோமரென்னகுருந்தன்பாற் குறுகியேயடிமையானால்
ஏமாந்துதேவர்நாண வின்புடனடையலாமே.
13. பொன்னுடன் தட்டானன்யிற் பொற்பணியாகாவாறு
மன்னுடன் குயவனன்யி மட்கலமாகாவாறு
நின்னருள்வடிவமன்றி நினதுயர்மொழியுமன்றி
நண்ணுவோர் தலம்வேறுண்டோ ஞானமாய்ப்பணியைக்கான.
14. அருவுருவின்யின்று ஆனந்தநாட்டானிங்குத்
திருவுருக்கொண்டுதோன்றித் தெரிசனமளித்துப்பின்னுங்
கருவுருவாராவண்ணக் கருணையாற்கடைக்கனுட்டிப்
பெருவுருவானவன்பப் பேற்றினையளிக்கப்பெற்றேரும்.
15. செல்வியிற்சுத்திதன்னைச் செங்கோலென்றருட்கைகொண்டு
பல்விதவுயிர்களெல்லாம் படைத்தளித்தழித்தாட்கொண்டு
நல்விதவழிநடாத்தி நமக்கெனவுருவாய்வந்தான்
சொல்லிதங்கெளதார்கள் துயர்க்கடல்கூடப்படுதக்கே.
16. எப்படியான்சொன்னாது மப்படியதுவேயானாய்
இப்படி.கருணைபூண்ட விசரின்னருள்வாக்கன்றி
யெப்படியுலகமாபை யெருமோவேகாதென்றே
தப்பெடுத்தடிக்காரின்றேன் சத்தியம்துவேயாகும்.
17. யான்செயுஞ்செய்கையெல்லாம் நின்னருட்செயலேயன்றே
யானென்பீதினியுமுண்டோ வென்னுடைபென்பகாமோ
யானென்பதனைத்தும்வீழ்த்தி யானெனநீயேதேன்றி
ஊனெடுமுயிரையுண்டா யுணையுன்றியான்வெருமோ.

18. உணையலாலொன்றுமுண்டோ வுனக்கெனவருவமுண்டோ
தனையெலாமின்பாலிந்து தன்னருள்பெற்றார்மேனி
தனையெலாமுனதாய்க்கொண்டு சகத்தினிலுலகின்றுப்
இணையிலாவருக்குநேராயேதுமேகைம்மாயில்லை.
19. இதமிலாப்பிறப்பிலிட்ட விதுவதுவென்றேபேசும்
மதங்களாமாகுநீக்கி மாநிலையார்க்குமீயாப்
பதமதையடிபார்க்கீந்து பக்குவமறிந்தேயாள
நதமெனவந்தாயன்றோ நாதின்னருள்வியப்பே.
20. தனக்கெனவழிகள்தோன்றிச் சாரமாட்டாவெஃங்குத்
தனக்கேதும்வேண்டாநாதன் தயவினாலுருவங்கொண்டு
மனக்கேதமனைத்துமீக்கி மெளனமாத்தியபெல்லாம்
உனக்கேயென்றளித்ததன்மை யுரைக்கொணுவிப்பாமந்தோ.
21. உருகிடுஞ்சிந்தையின்க ணுட்புகுந்தருளினிலை
வருகின்ற துகள்களெல்லா மாற்றியின்மெனனபோதந்
தருகின்றவிற்பளுநன் தயவு-னருளிச்செய்த
பெருகிடுங்கருணைதன்னைப் பேசிடில்வியப்பேயன்றோ.
22. இருந்திருந்தென்னையுநீ யியல்புடனேற்றுக்கொண்டாய்
பொருந்துமோவினையிலாரின் பூரணவருளுக்கிவ்வன்
மருந்துக்கென்நிலைத்திட்டாலு மகப்படக்குணமிலாத
பெருந்துயராளனேற்கும் பொருந்தியதத்சயங்காண்.
23. உன்னுடனெனையுமொன்று யொற்றுமையாகச்செய்த
தண்ணருடனையுங்குடத் தானினையாதவண்ணம்
பண்ணிவைத்திட்டவுன்றன் பண்பினையெண்ணிடுஞ்சும்
தன்னுருவினையிழந்து ஸஹஜமாய்நின்றதென்னே.
24. என்னதுபிறவியென்றே யிருந்ததோரெண்ணம்மீழ்த்தித்
தன்னதுவெனவகித்துத் தண்ணருளமுதழுட்டிப்
பின்னதுபிறந்துவாராப் பேறரும்பதவிதந்த
முன்னவனுண்ணையன்யி முற்றுமோமாவர்க்கட்கும்.
25. அருளையேமேனிகொண்டிட் டருளையேயாவிழுண்டவ்
வருளையேயன்பர்க்கிய வருள்வழித்தந்தருளாக்கி
யருளினுலகைந்துலாவி யருண்மொழியளித்தவுன்ற
னருளினிலினைக்குந்தோறு மருண்மயமாகுமன்றே.
26. என்னதானோதிட்டாலு மெழுத்தையன்யிவேறு
தன்னைத்தானறிந்ததுண்டோ தன்செயலிழந்ததுண்டோ
பின்னைத்தான்பிறவாத்தன்மை பெற்றுளங்களித்ததுண்டோ
தன்னைத்தானாக்கும்நாதன் தானினைத்தடக்கொள்வோமே.

27. ஆற்றுவெள்ளம்போல வடுத்தடுத்தோடுகின்ற
மாற்றிடாப்பிறப்பிறப்பாம் மானுயரடைந்தவர்க்குத்
தோற்றிடவெதிரிற்சென்று சொந்தமாயாண்டுதுன்பம்
ஆற்றிடச்செய்தவற்கே யடிமையாங்குடிகளன்றோ.
28. கதிரவனொளியதன்மிக் கண்ணொளிகாணுமாதான்
அதிபதிருருவையன்மியறிவினுன்மட்டுமந்தம்
கதிதருமௌனபோத கைவல்யமடையலாமோ
குதிபெறுமருட்கழற்கே தொண்டரொன்றடைவோம்வாரீர்.
29. இசைந்துளவன்பர்கான்நீ ரிந்தவோர்புதுமைகேளீர்
அசைந்திலாப்பொருடானிங்கே யசைந்தருவோடுமூர்திட்
டசைந்திலாப்பதனிகாட்டி யப்பதமடியார்க்கீந்தே
யசைந்திடாததுவொன்றாகி யானந்தமாக்கக்கண்டேன்.
30. மாதர்போன்பூமியென்னும் மயக்கமாங்கடலிள்வீழ்ந்து
பேதமாம்வலையிற்பட்டுப் பிறப்பெனுஞ்சுழலொழ்ந்து
போதமாங்கரையைக்காணப் புழுங்குமொர்தர்க்குட்பு
*போதமாயருகிற்சேர்ந்து பரிக்கொடாற்கரையிற்சேர்ப்பான்.
31. ஆரியனருளேவெண்டி யலைத்திடவேண்டுமோதான்
ஆரியமூர்த்தியுங்க ளகம்புறமெங்குமாவான்
தேரியமன்திலன்பு தளம்பிநின்றுருவமாகி
ஆரியனாகத்தோன்மியருளினித்தகமேசார்வான்.
32. சாதனநான்குங்கண்டு தன்வழிதவறு என்று
நீதறத்தவமுபன்று திருவடிக்கடிமையாக .
ஆகவேயன்மியேறே யகத்தினிற்பற்றொன்றுநின்று
ஆகரவோடமைந்த வன்பர்கட்கருளாநிற்பான்.
33. அன்றுநம்முன்னொள வருந்தவருனிவரெல்லாந்
தொன்றுதொட்டடைந்தவாழ்வைத் துயருறுதெளிதிலேயே
யின்றுநாமடைதற்காக வெம்பிரான்வடிவுகொண்டு
கன்றதைப்பேனுமாப்போற் கருணையாலளித்திட்டானே.
34. முத்தியாபுரியிலேக வெத்தவூமியற்றினோரா
நத்தியமடையச்சென்றால் நமக்கத் துழற்றுறுதோ
வெத்தன்மையுளதோவென்றே யேங்குமென்பர்கட்குச்
சத்தியமுனதேயென்று தன்முடிசூட்டினோ.
35. புலியின்மீதெத்தனைதான் புண்ணியமியற்றினோமோ
அனிகின்றபெரியவாழ்வே யாசானென்றுருவந்தாங்கிப்
பலித்தெங்களித்தையெல்லாம் பறந்திடமுத்தியென்னுந்
தவிசினிலேயிவாழ்த் தந்திட்டான்ருனச்செய்கோல்.

* போதம்-தெய்வம்.

தவமுள்ள கடவுள் கொடுத்த சாமர்த்தியம் மழுங்கிப்போமா? "சாதாரணமாகக் குதிரை மேல் சவாரி செய்வேன். சுற்று வேகமாய்ப் போக வேண்டுமானால் குதிரையை நான் துக்கி கொண்டு போவேன்" என்றொரு யூத்த வீரன் சொன்னதும், அதுபோல கில்லா ரமும் கிழப்பிரயோஜனமுமான கச்சேரி வேலைகளைச் செய்து அலுத்துப் போனவனாக் குத்தான் வங்கித் தலாஸித்யங்களுடைய சுகம் தெரியும். வெயிலி லிருந்தவனுக்கல் லீவோ மலையருமின் உருத்தெரியும், நான் கச்சேரியை விட்டு விட்டுக்குப் போகும்போதே, விட்டில் வேலை செய்வதற்காகக் கொண்டு போகப்படும் சச்சேரிச் சுணக்குப் புல் தகங்களின் அட்டையிலெல்லாம் வெண்பாக்களும், மணிப்பிரவாச சிலைக்கங்களும், கதைகளும் கிர்த்தனங்களும் கிடங்குகளும் பலாப்பழத்தில் கமெய்ப்பதபோல் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும். கலெக்டர் துரையக்கு அனுப்ப வேண்டிய தாளின் பின் புறத்தில் மறைப்போய் சித்திரங்கள் வரைந்து விடுவேன். கச்சேரி வேலை அலுத்துப் போனால், மனோதர்மத்தில் வேலை செய்யுங்கள், மனோதர்ம லீலைகள் அலுத்துப் போனால் கச்சேரி வேலையை எடுத்துக் கொள்ளுவேன். ஆகலால் எழுதுகிற சந்திரமட்டுமிருந்தால் ரஸமாய் எழுதக் கூடியவன் தாழ்த்தா ருபஸ் தானான்.

பகலெல்லாம் கரடுமுரடான இலக்கங்க ளிலும் ரூபாய் அஞ் னபாச தொகைகளிலும் இடறிமீழ்ந்துபோய்ச் கொண்டிருந்த இக் தப் பேனாவும் கூட, இப்பொழுது இரவில் எல்லாரும் ஆய்கிப்போன பிறகு இந்தக் கதைகளை விதிகார்த்தமாக எழுதுகையில், பகலெல்லாம் வேலையெய்து சாயத்திரங்க ளுக்கு கடைக்குப்போகும் கூலிவாஸிப்போல், தந்தி உத்தரவுகளும் கட்டி, சில சமயம் தள்ளிக் குதித்துக் கொண்டும், சில சமயம் வழி எழுப்பாய் லெகு விடைவாய்ச் தான் இன்னும் பணியின் இரக்கைகிரிப்பதாக வேலிநீர்த்தும் பறந்து கொண்டும், ஒழிவோ டிடத்தில் "கீர்ச்" சென்று ரப்தித்துக் கொ ண்டும், இடக்க லண்டியில் கட்டப்பட்டிருக்காத ராஜ்யிலடிப்பட்டு லாடத்தை இழந்தா ட்டுக் குதிரையை சென்னப்பட்டனாம். தமு

த்திரக்கைச் சாலையில் தருந்த சிப்பாய் ஏறி சவாரி செய்தா லெப்படியோ, அப்படி நாட் டியம் செய்துகொண்டு நடை பழகுதெது. அதற்குக்கூடத் தன் உத்தியோகம் உயர்ந்து விட்டதென்று தெரிகிறது. காட்டில் வழித பரிப்போன ராஜ ருமாரர்கள், நங்கன் குதி ரையை நம்பி அதன் முதுகில் கடிவாளத்தைப் போட்டு விட்டு அது போகிற வழியிற் போக ட்டுமென்று விட்டு விடுதெதுபோல், "உச்சை சிரவஸ்" என்னும் தெப்பீரக் குதிரையாகிய மனோ தர்மத்தை நம்பி நானும்" என்ற பேனா வெள்ளும் கடிவாளத்தை அதனிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்து விட்டு எழுதித் கொண்டு போகிறேன்.

"இவனிக் கென்னதெரியும்? என்ன அழ் லிசரித்திரம் எழுதப் போகிறான்?" என்று நினைக்காதே. ஒருவன் அன்றன்று தன் மன தில் தோன்றுவதையெல்லாம் ஒலிக்காமல் தன்னை அயல் மனிதனுக் பாகித்து எழுது வாணும், நானடைவில் ஒரு ராமாயணம் எழுதி விட்டாம். உண்மையை மட்டுமே ஒளி க்காமல், ஏறமல், குறையாமல், உன்னது உன்வாடி தைரியமாய்ச் சொல்ல வேண்டி யது. நான் சொல்கிற பொய்யெல்லாம் கச்சேரியோடு சரி. தப்புக் சுணக்குகளையும் ரோப் ஜாப்புகளையும் தவிர நான் யாதொரு பொய்யையும்கேன். அந்தப் பாயரும் அவைகளுக் கடியில் கைபெழுத்துப் போட்ட தாசில்தார்களுக்கே பொழிய எனக் கொண் டுமின்னை. வேண்டுமானால் அவைகளை அவச ரமாய்த் தருவித்த கலெக்டர் துரையும் அந் தப் பாயத்தில் பஞ்சு எடுத்துக் கொள்ளட்டும். இவர்களைச் சார்த்தனுப்போக ளன் பஞ்சுக்கும் ஏதாவது பாயம் மிகுதி யிருக்குமாயின், அதைப் போக்கடிப்பதற்காகத்தான் இப் பொழுது சத்தியமே சொல்லுகிற தென்று கங்கனக் கட்டிக்கொண்டு என் அனுபவங்க ளைக் கேட்பவருக்கு தானசெய்த விடுகிற தர்க்கத் திரமணித்து விட்டேன். என்னிடத் தில் தானம் செய்ய வேறென்ன இருக்கிறது? என்னையில் பனம் காச ஒன்றுமின்னை. என் சம்பளம் மாதம் 20 ரூபாய்தான். அதில் சாப் பிட்டதுபோக மிகுந்ததைப் புல்தகங்களும் பட்டங்களும் வங்கி விடுவேன். ஆகலால் நான் தானம் செய்யக் கூடியது இந்தக் கதைதான்!

“என்னடா இவன் எத்தனோமுட்டியா சிறுக்கிலான். சுலபமாய் புண்ணியம் காப்பாதிக்கப் பார்த்திருன்” என்று பரிஹாஸம் காட்டியிருக்கிறான். பரிபாசாத்தின் தான்பரியம் என்ன? எப்படியாவது பிறரை திருப்திசெய்யவது தானே! இதைப் படிப்பவர்களில் பற்றில் 99 பேர் சந்தோஷப் பட்டால் அதுவே எனக்குப் போதும் அதற்குமேல் என் கேட்கவில்லை.

அதிகமாய் விலந்திரப்பாணேன்? இதைப் படிப்பவர்களில் யாராவது தாவிக்கா ருமாஸ்தாக்களாவது அல்லது அவர்களுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டவர்களாவது இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு நான் சொல்லப் போகிற தெல்லாம் ராமாசுவல சிறுக்கும், அதைக் கேட்க இஷ்டம் படாதவர்கள் இங்கிலேய என்று விடுங்கள்.

1. பாலியம்.

இப்பொழுது என் வாழ்காணேத் திரும்பிப் பார்வை எடுக்கையில், இந்த ஜன்மமே அருவசிய பொன்று தோன்றுகிறது. கொக்கின் தலைமீட்கொண்டையை வைக்கும் போதே அதைப் பிடித்து விடாமல், அவ்வெண்ண உருவி அதன் கண்ணாடிமற்றிற் பிறகு அகரம் பிடிப்பதுபோலும், மூக்கை நேராகத் தொடாமல் தலையை நானு சுற்றி சுற்றிவிட்டுத் தொய்யதுபோலும், என்னுடைய அடிபலங்கள், அவைகளால் காணடைந்த லாபத்தை உத்தேசித்து அருவசியமாகத் தோன்றுகின்றன. இது ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கக் கூடிய விஷயம் தானே, இதை அறிவதற்கு ஊடுவல்லாம் சுற்றித்தேடி என்று தோன்றுகிறது. கடவுள் என்னை ஏமாற்றி விட்டதாகத் தெரிவித்து, என்னை இவ்வளவு கடிப்பபரிந்தி விட்டுக் கடைசியில் எவர்க்கு என்னைக் கிருத்தாறும் கிடைக்க வேண்டியதைத் தான் கொடுத்தார். அதிகம் கோரிக்கையில்லை. அல்லது ஏற்கவவே என்னிடத்தி லிருந்ததை, அவர் எனக்குக் கொடுத்ததாகத் தோன்றுமபடி

தூலித்ததை கொடுத்திருக்கிறோ என்று கூடக் கற்பிக்கிறேன். * மொழித்துப் பாடித்தால் இந்த உலகமே அருவசிய மென்று பங்கிடுது. இதைச் சிறுக்கிப் பதற்கு முன் என்னை ஒரு வர்த்தகம் கொடுத்ததைக் கவனஞ்சூழ்ந்திருந்த புத்தியுதி கொல்கிறிருப்பான். “என்னை யா யின் கிவம்! அல்லது, உமக்கென்ன கொழுப்பா? கையைக் கட்டிக்கொண்டு கம்மா இருக்கலாகாது?” என்று கேட்டு விடுவான். அதனால் நான் “ஒன்றுக்கும் உதவாததைப் பார்ப்பாவிட்டதில் கொடு” என்று எனக்கு உபதேசகமற்ற என் சரித்திரத்தைக் கண்காணித்து நான் செய்ய ஆரம்பித்தேன். இந்தச் சரித்திரத்தில் இன்னது தான் சொல்லப்படுமென்பதில்லை. எல்லா விதமான வித்யாபகமும் பிரசுரத்திற்கு வந்து விடும். ஏனெனில் என் அடிபலங்கள் அப்படிப் பட்டவை. “கழுதைபுறந்த இடம் கொடாது” என்றால் அந்நின்றுப்பேயின் அடங்கி யிருக்கிறது என்று எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளுவார்கள். ஆனால் ஹம்ஸதானிகா மந்தாரம் அதில் அடங்கியிருக்கக் கூறும் என்று யாருக்குத் தோன்றும?

என் கஷ்டங்கள் நான் பிறப்பதற்கு வரலு வருகின்றனக்கு முந்தி என் தகப்பனாருக்கும் தாயாருக்கும் விவாஹமான பொழுதி ஆரம்பித்து விட்டதாகச் சொல்லலாம். நான் தான் அகாரிளுக்கு சிமந்த புத்திரன். எனக்குத் தம்பி ஒருவன் இருக்கிறான் என்று முன்னரேயே சொல்லி யிருக்கிறேன், இவ்வளவு தான் எங்கள் குடும்பம்.

என் தகப்பனாருக்குக் கொஞ்சம் பிதிரார்க்கித் தொந்து இருந்தது. அதை விடுத்து என்னை இங்கிலாந்துப் படிக்கவைத்தார். என் “வெகு புத்திகாஸி” என்று அவர் தாப்பரியம் சிக்கிரம் படிக்கொண்டார். கைக்குவந்து விடுவேனென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அது நான் அறாருக்கு உலாத்தித் தேடிவந்த பட்டமாகத் தோன்றிற்று. அது கிடைத்து

* அல்லது அவரை என்னுட்க கொடுத்ததை என்னைவோ என்னிடத்தி லிருந்ததாய் என்னைக் கொள்ளுமபடி தான் ஊலம் செய்கிறோ. உதவுகிறோம். ஒரு தாய்தன் குழந்தையை விடல் பிடித்து எட்டித் கொண்டு போகிறதும் குழந்தைக்குத் தாதுவோ எட்டி விட்டதாகத் தோன்றுமபடி செய்யலாம். கடவுள் பற்றி ஒன்றும் கவலைவோ சொல்லாத தந்தையின் கண்ணு கழல்பென்று எம் சொன்னால் கடவுள் உடனே வெகுப் பெருமையுடன் எட்டி என்னைத் தாய் சொல்லாத யெல்லாம் மறுத்தச் சொல்லுகிறே அவர் தொழில் போலும்.

கிட்டால் என் மூலமாகத் தானும் பெரிய மனுவியர்களுோடு சரிசமமானதாக சுகவாசம் செய்யலாமென்று ஆசை வைத்திருந்தார். ஆனால் நான் மெட்றிகுலேஷன் வகுப்பில் படிக்கும் போதே அவர் சின்னப்பனுவியருடைய இறந்துவிட்டார். ஆனால் இறந்துபோவதற்கு முன் எனக்கு ஒரு நிற்கு செய்து கிட்டார். கடவுள் என்னைக் கேட்காமல் என்னை கிருஷ்ணத்தையோல் என் தகப்பனாரும் என்னைக் கோமால் எனக்கு விவாகம் செய்து வைத்தவிட்டு, ஒரு வருஷத்துக் கெல்லாம் தானும் என்னைத் திண்டாட கிட்டும் போய் விட்டார். அப்பொழுது எனக்கு வயது 15. என் தம்பிக்கு வயது 7½. எங்கள் வீட்டில் என் தாயாருக்கும் எனக்கும் என் மனைவிக்கும் என் தம்பிக்குமாக “ஏழை நாட்டுக் காரி” ஒருவர் மாற்றி ஒருவரைத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருப்பான். அவனுடைய மூப்பன வருஷத்துச் சுற்றையும் எங்களுக்குள் பங்கிட்டுக் கொண்டிவிட்டோம். அவனை எங்கள் வீட்டை விட்டு அனுப்புவதில் எங்களுக்கு இஷ்டமில்லை. என் தகப்பனார் இறந்திருக்காமல் மெட்றிகுலேஷன் பரீகஷை எகைக்குத் தவிரப் போயிற்று. அடுத்த வருஷம் படிக்கப் பணமில்லை. என் மாமாவை தான் எனக்கு மாமனார். அவரும் சம்சாரி, இருந்தாலும் அவர் என்னை இன்னொரு வருஷம் படிக்க வைத்தார். அதுவும் தவறிய போயிற்று. இரண்டாவது நடையை பரீகஷைக்குப் பணம் கட்டும் பொழுது என் மனைவியின் பெயரையும் கூடச் சேர்த்து என் பெயரைப் பதிவைத்தேன். அவர் அதிர்ஷ்டமும் எனக்கு சனாத்தனாக ஏற்பட்டவில்லை. இரண்டே நடையையும் கணக்கில் தான் தவிர்ப்போயிற்று. எனக்கு எப்பொழுதும் கணக்கைக் கண்டால் பயம். ஏனெனில் அதில் ரூபாய், சியாபாரம், என்னிடமிருண்டிவர்களை தான் எப்போதும் கிசைத்திருக்கும். எனக்கு இவ்வாற்றைத் தவிரக் கேட்டால் என்னைக்காட்டும் பரிசுத்தமான ஒரு ஆசையாவுக்கு * உண்டானதுபோல் எனக்கும் மனிக் கச்செடுக்கும். கணக்குப்பாற்ற்தால் பிணக்குவரும்” என்பது புதுமொழி. எப்படியாவது சுவாமி தலையில் பரத்தைப் பிராட்டிவிட்டு 33 வருஷமாக

உத்தியோகம் செய்து விட்டேனே யொழிய இன்னும் நான் உலக விஷயம் தெரிந்தவனல்ல. முழந்தையாகவே காலம் தள்ளி வருகிறேன். கடைக்குப்பிரய் சாபான் வாங்கத் தெரியாது. சியாபாரம் என்னுள்ளிருக்கையொருவர் ஏமாற்றாதல் என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். “என் இந்த மாதிரி ரூபாய்க் கணக்கும் வட்டிக் கணக்கும் பாட்டுக்கொண்டு உபாத்தியாயங்கள் தங்கள் பிராணையுள் விட்டுக்கொண்டு திறமில்லாதவர் பிராணையும் வயர்க்குகிறார்கள்? வேறு நல்ல கணக்குகள் போடக் கூடாதா?” என்று வருந்தினேன். அப்பொழுது நான் அரய்க் கணக்களில் அடிமை சியாபார்க்கைப் பற்றிப் படித்திருந்தேன். 36-வயதுள்ள அடிமைப் பெண்ணுக்கு 16 பவுன் கியாயனால், 16 வயதுள்ள அடிமைப் பெண்ணுக்கு என்ன விலை என்று கேட்டால், 36 பவுன் என்று சொல்லக்கூடிய புத்திராலித்தனம் என்னைத் தவிர என் வகுப்பில் வேறு யாருக்கும் கிடையாது. கிருஷ்ணபகவானுடைய தராசில் சத்திப்பா மையை ஒரு தட்டிலும் ருக்மணி காதில் அணிந்திருந்த சிஷ்புண்பத்தை மற்றொரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்தால் இரண்டாவது தட்டு தான் தாடும் என்பது என்னுடைய “பூதசத்துவ சாஸ்திர” (ஸயன்ஸ்) வாத்தியாருக்குக்கெடுத்திருக்குமா என்று எனக்குள் நானே விபரம் கொள்வேன். ஆதலால் இரண்டாத்தரமும் பரீகஷை தவிர உடனே எங்கள் குடும்பத்தின் பரம் முழுமையும் என் தலையில் விழுந்தமையால் 17 வது வயதில் 7 ரூபாய்க்கு “தலத்திரயத்து” உத்தியோகத்திலும்கேன்.

என் தகப்பனார் என்னை முதல் முதல் இங்கிலாஷ் பள்ளிக்கூடத்திற்குமனுத்துக் கொண்டி போனது இன்னும் மன்றம் ரூபகமிருக்கிறது. ஏனெனில் அந்த முதல் தான் எனக்கு சுவியன் பிடித்து. அச்சுக்கு முன் என் தகப்பனார் எனக்கு வீட்டிலேயே சம்ஸ் கிருகம் ரொல்லேவைத்துக் கொண்டிருந்தார். அதில் அராமமும் சபதமும் மனப்பாடமாக விட்டது. ரகுலம்சமும் கொஞ்சம் படித்திருந்தேன். எங்கள் கிராமத்திற்கும் பள்ளிக் கூடம் இருந்த ஊருக்கும் 10 மைல் தூரம்.

அன்புநில் ஒரு ஏழை வையிக்குடைய விட்டில் மாதந்திரமும் செல்லுகொடுத்து விட்டி என் சாப்பாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. சனிக்கிழமை ராபிற் புகழமைகளின் பன்னிக்கடம் கிடையா துதலை கிராமத்துக்கு வந்து விடுவான்.

நான் இங்கிலாந்து பன்னிக்கடத்திற்குப் போகிற வரையில் என் கிராமத்தை விட்டி வெளியே போனவனல்ல. எனக்குப் புதிய மனிதர்களோடு பேசுகிறதற்கு பயம். என் தோழப் பிள்ளைகளோடு நான் விசேஷமாகக் கலந்து விளையாடுகிற தடகட்டினில். எனக்குப் பன்னிக்கடத்துக் கட்டடத்தின் கண்டபுடனை சிறைச்சாலைப் காண்பது போலிருந்தது. சட்டை தலைப்பாகைகள் போட்டுக்கொண்டு இங்கிலாந்தும் பேசுபவர்களைக் கண்டால் எனக்குப் புலி சுரடிகளைக் காண்பது போலிருக்கும். காளைக்கும் ஒரு போலீஸ் செல்கைக் கண்டால் எனக்கு பயம். நான் கிட்டில் எழுமைத்திற்கும் புழங்கலிசிப்பயமுடும் கழிகாய்களும் பாடும் செய்யும் சாப்பிட்டுவழங்கும். பன்னிக்கடத்துக்குப் போனபிறகு நல்லசேறுகிடையாது. எனக்கு சாப்பாடு போட்டுக்கொண்டிருந்த அம்மாவியெரில் வஞ்சனைநிலை. அவர்களை எழிற் அப்படியில் எல்லாசரமாள்களும் நிலைக்கு வரங்கித் தான் ஆகவேண்டும். காசுகொடுத்தாலும் நல்ல சாமானாக அகப்படாது. அந்த அம்மாவளுக்கு நன்றாய் சமைக்கத் தெரியாது. சிறை பத்திரத்தின் பழையித சாதம் செய்வான். மேலே அரிசியாயிருக்கும் கறிவில் பொங்கலாயிருக்கும் அடியிற் சாத்தலாயிருக்கும். அன்புநில் அந்த விட்டைத்தவிர வேறொரு விட்டிலும் காசுவாங்கிக்கொண்டும் சாதம்பாடமாட்டார்கள். இனாமாகவும் போடமாட்டார்கள். காளை சாப்பாட்டுமான். இப்படியிருக்க, என்னைக்கத்திற்கு கேட்பானேன்? சனிக்கிழமை ராபிற்றுக் கிழமை எப்பொழுது வரும் என்று காத்துக்கொண்டிருப்பேன். என் தாயார் முகத்தைக் காண, பேசுததைக்காணும் சாதகப்படிபோல் காத்துக்கொண்டிருப்பேன். நான் உத்தியோகத்துக்கு வருகிற வரையில் சிறைக்கொரு பொய்சொன்னிலில், இருந்தாலும் எனக்குத்தெரிந்து ஒருதடவை வேண்டுமென்றே பொய்சொன்னேன். ஒரு சனிக்கிழமை ராபிற்றுக் கிழமைக்கு கிராமத்து

க்கு வந்திருந்த பொழுது ராபிற்றுக்கிழமை சாயந்திரம்கொடுத்திருந்து பன்னிக்கடத்துக்கு ஒரு வண்டிப்பாசிற்கு, மறுநாள் திங்கட்கிழமை காலைநில் நான் பன்னிக்கடத்துக்குப் புறம்பாட்டால் 10 மலில் தூரம் நடக்கவேண்டுமென்று என்று என்னை ராபிற்றுக்கிழமை சாயந்திரமே இரவுக்கும் சாதம் காசுவில் கொடுத்தி, அன்னவையி நிலைய அலுவலர்களுக்கும். நானும் ஒரு மலில் போனபுடனே, என் தாயாருக்கி ஒரு இரவு விழைப் பிரிந்திருப்பானே என்று காளைத்துக்கொண்டும் தாயாருப்பாடபுல் கத்ததை மறந்துபோய் விட்டில் வைத்து விட்டதாகவும் அதை எடுத்துக்கொண்டு காலைநில் நான் வருவேனென்றும் கொல்லி வண்டிக்காரன் போகச்செய்து விட்டி நான் விட்டுக்கு வந்து விட்டேன்.

விட்டுக்குப் போனதம் எந்தபயர் என்னைப் பார்த்து ஏனடா திரும்பி வந்து விட்டாய் என்று கேட்டான். "வண்டிக்காரன் காசுகொடுத்தால்தான் என் வண்டியில் வரலாம் இல்லாவிட்டால் கிறே திரவரு என்று சொன்னான். சாயந்திரவேகையில் தனியாக உட்காடுகிற காயமாயிருந்தது; திரும்பிவிட்டேன்" என்று பதில் சொன்னான். என் தகப்பனார் அப்பொழுது வெளியே போயிருந்தார். "நான் கேட்டது நீயில் உங்கப்பா கேட்டால் என்னபதில் சொல்லுவாய்?" என்று என் தாயார் மறுபடியும் கேட்டான். உனக்குக்கொன்ன பதிலேயே அவருக்கும் சொல்லுகிறேன்" என்னேன். "அது, நீசெய்யாணியின்ன-அவர் கம்பமாட்டார்-உன் கபாவம் எனக்குத்தெரியுமாதலால் நான் கம்புகிறேன். புறவர்கள் அவசம்பிக்கைக்காரர்கள்." என்று கொல்லி கிட்டிப் போய்விட்டான். என் தகப்பனார் வந்ததும் அளிடரீதில் என் தாயார் வனவொன்னுள்ளா என்னவோ, "அந்த வண்டிக்காரப்பயல் வட்டிம் அவனை கொடுப்பாடிக்கிறேன். குழத்தைபை கடுக்காலையில் விட்டி விட்டுப்போகிற பயலை என்னசெய்தாலென்ன?" என்று கறிக்கொப்பங்கக்கவிட்டார். நான் பொய்சொல்லுமையில் காலைக்கு அந்த வண்டிக்காரனை நிலில் கேட்பார்களை என் பதை மறந்துவிட்டேன். என் தகப்பனார் இரைச்சல் போடலை எனக்கு பயமுண்டாகி விட்டது. எவர்க்கு நமக்கு அவமானத்துக்கு அவமானமுட அடிக்கு அடியும் விழப்போவி

றது என்று நடுங்கினேன். அன்றிரவு தூக்கமில்லை. பொய்சொன்னதின் பல்வேறு கண்ணுறுபவியத்தேன். என் பக்கத்தில் படுத்திருந்ததாயார், பொய்சொல்லுவதனுடையதும் கெடுதிகளைப்பற்றி எனக்கு ரஹஸியமாய் பிரசங்கம் செய்தார். அதற்கப்புறம் நான் அநேக விதவாந்நளைய புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் தாறுறுக் கணக்கான ஜவங்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்வதைக் கேட்டிருந்தும், அன்றிரவு என் தாயாருடைய மிருதுவான வசனங்களைப்போல் அவ்வளவு உருக்கமாய் ஒன்று மிச்சுட்டதில்லை. விப்பி ஸிம்ம் அது ஆயிரத்தேன். அதுன் “நீ பயப்படாதே. உனதுகப்பாடாந் உன்னை அடிக்காமல் நான் பார்க்கிக் கொள்ளுந்தேன். இனிமேல் பொய்சொல்லாதே, மோ” என்னுள். சற்றுநேரம்சுழித்து “நான் பொய்சொன்னது உனக்கெப்படித் தெரிந்ததுமோ?” என்று கேட்டேன். “உன் முகத்தைப் பார்க்க்தால் தெரிந்தது” என்னுள்.

நான் திரும்பி வந்த காரணம் அவ்வாற விட்டுப் பிரிய மாட்டாமை தான் என்று என் தாயாருக்கு நன்றாய்க் தெரியும். எனக்குப் பள்ளிக்கூடத்துக்குப்போனால்வல்லசாப்பாடினேன் என்பதை என் தேகஸ்திதியைக் கொண்டே நான் சொல்லாமல் அறிந்துகொண்டான். நானும் இப்பொழுது எழுதுகிறதைத் நவீர என் கஷ்டங்களைப் பற்றிடத்தில் கொன்னவனல்ல. இருந்தாலும் நான் மகன் படித்து விக்காதுக வேண்டுமென்றே வேரவர்க் கொண்டுவந்தவால் வாந்திதோறும் பள்ளிக்கூட மிருக்கப்பட்ட ஓத்து நாளில் இழந்த தேக ரொங்கியத்தை பள்ளிக்கூட மல்லாத இன்னி நாளில் தேற்றிவிட்டா மென்றதைதரியத்தோடு என்னை விட்டுப்பிரிய சம்மதந்தான். வருஷத்தில் இரண்டு மாதம் ஆல்லது மூன்று மாதம் பள்ளிக்கூடம் சித்திக்குப்பதும் அவளுக்கு ஒரு திருப்தியாயிற்று.

(இன்னும்வரும்.)

தாலுக்கா குமாஸ்தா.

FURTHER REDUCTION OF THE SALT TAX.

உப்புவரியின்னும் குறைக்கப்பட்டது.

1907-1908-ம் வருஷத்து வரவு செலவு திட்டக்கணக்கு பார்க்கமி” 20உ யன்று இந்தியா சட்ட சபைசபையில் அரசிதை மத்திரி மின்டர் பேக்கர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. போனவருஷம் வரவு செலவு திட்டக்கணக்குத் தயார் செய்ததில், இந்திய அமைத்தன வருமானமொத்தம் 7 கோடியே 37 லட்சத்து 11 ஆயிரத்து நூறு பவுன் (15 ரூ) ஆகவும், செலவு 7 கோடியே 28 லட்சத்து 37 ஆயிரம் பவுன் என்றும் திட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. அந்த திட்டக்கணக்கு இப்பொழுது முதல் 10-மாதங்களில் வந்த வருமானத்தைக் கொண்டு பார்க்கில் வரவு 7,56,26,900 பவுன் என்றும், செலவு 7,43,00,800 பவுன் என்றும், இரப்பாயக செலவுக்குமேல் வருபாவம் 13 லட்சத்து 26 ஆயிரத்து நூறு பவுன் என்றும் தெரியவருகிறது. இவ்வளவு வருமானம் மிகுதியாகி திற்பதால் எனதுகளுமேயொக்கும் உப்பின்மேல் போட்டிருக்கும் வரியைக் குறைக்க வேண்டியது உபாய மென்றுன்னி உப்பு வரியை மறைக்குக்கு 1½ ரூபாயக் கிருத்ததை ஒரு ரூபாயகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இது மார்ச்சுமி” 20உ முதல் ஊதித்ததிக்கு வரும்படி தீர்மானித் திருப்பதால் உப்புநிலை முன்னிய மிப்பொழுது மூன்று லொருபங்கு சரசாக மாறியும்.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இப்படி உப்புநிலையைக் குறைத்திருப்பது ஏழை ஜனங்களுக்கு மிகவும் உபகாரமாம். மூன்று வருஷக்கணக்கு முன் உப்புவரி மறைக்கு 1-க்கு ரூபா 2½ ஆகிருந்தது. 1903-04ம் வருஷத்தில் உப்பு வரி ரூ 2-8-லிருந்து ரூ 2-க்கு வருமபடி குறைக்கப்பட்டது. நிறகு ரூ 2 லிருந்த உப்புநிலையை ரூ 1-8-ஆகக்குறைத்தார்கள். இப்பொழுது முன்னுத்தடவை ரூ 1-8-லிருந்து ரூபா 1-க்குக் குறைத்திருக்கிறார்கள். எல்லாவரிசனிலும் உப்பு மிகவும் தகாதவரி. ஏனென்றால் உப்பு எல்லாருக்கும் அவசியமான வஸ்து; பிராணதாரமாதலு, ஜனங்கு எல்லாருக்கும் அவசியமாயிருப்பதன்மீ

கால்கடைகளுக்கும் உப்பு அவசியம். இப்படி மாடு மனுஷன் எல்லாருக்கும் பிராணநாரமாயிருக்கும் பொருளை வரி போட்டு விலையுபர்த்ததினால் அது விலையேறி கிராக்கியாகி விடுகிறது. ஏழை ஜனங்களும் கால்கடைகளும் வேண்டிய அளவிக்கு அளவு உபயோகிக்க சாத்தியமின்றி அகலும் பல பிரிவினருக்கு சாபமேற்க்க. கால்கடைகளும் உப்புக்கு குறைவால் பல வியாதிகள் நிகழ்ந்து பலம் குன்றி கஷ்டமாகப் போகின்றன. இப்படி பலவற்றாலும் பயிர்நீடு குடிசைக்கு கஷ்ட கஷ்டம் விலையாக காரணமாயிருக்கும் உப்பு வரிபைக் குறைத்தது மிகவும் சல்லது. வரவர இன்னமும் இதைக் குறைத்துக்கடைகளில் அடியோடு எடுத்து விடுதல் கலையாம். உப்பு வரியை யெடுத்து விட்டால் ஒரு அதிம வரி நின்று போனதாகும். இந்த வரியினால் வரும் வருமானம் இவ்வளவு குறைபட்டும் இது தலைக்கு 23 அணு விலைகள் ஆகிறது. இந்தியா ஜனங்களின் வருமானம் ராசிரி பார்க்கில் தலைக்கு ரூ 20-கூட ஆகவில்லை. அகவிலை யேறிக்கிடக்கும் இந்தியாவில் ஏழை ஜனங்கள் தலைக்கு 23 அணு விலைகள் அவர்கள் தின்னும் உப்புக்காக வரி எட்டவேண்டுமென்றால் அதுவும் கஷ்டம் தான். இந்தக் கஷ்டத்தை யுணர்ந்து கவர்ன்மெண்டர் சிறுசுச் சிறுசு இன்னும் இவ்வரியைக் குறைத்து முடியில் உப்பு வரியையே எடுத்து விடுவது பரமரொளக்கியமாம்.

உப்பு வரியை இப்படிக் குறைத்ததால் சர்க்காருக்கு வருகிற வருஷத்தில் சுமார் 190 லட்ச ரூபாய் வருமானம் குறைவு மென்றும், இந்த வருஷத்தில் பாக்கியிருக்கும் இன்னும் 11-காண்டுகளில் சுமார் 8 லட்சம் வருமானம் குறைவு மென்றும் தெரிகிறது. உப்பு விலை குறைவதால் உப்பு ஜாக்கி செலவாவதினால் வரும் நாபத்தால் சரி கட்டப்படுவது போகாமல்கி கஷ்டம் இவ்வளவு என்று கணக்கிப்பட்டிருக்கிறது. உப்பு வரி குறைபக் குறைப உப்பு செலவு ஜாஸ்தியாய் வருகிறது. இதனால் உப்பு வரியைக் குறைத்தது மிகவும்

அவசியமான சித்திரத்த மென்று தெரியவருகிறது. அரசுறைய மத்திரி மிஸ்டர் பேங்கர் அவர்களை இதை யென்புக் கொண்டார். 1903-1904-ம் வருஷத்தில் உப்பு வரி குறைத்ததால் 9 லட்சத்து 68 ஆயிரம் மணங்கு உப்பு அதிகம் செலவாகிற்று. 1904-1905-ம் வருஷத்தில் 15 லட்சத்து 97 ஆயிரம் மணங்கு அதிகமாகச் செலவாகிற்று. 1905-1906-ம் வருஷத்தில் 13 லட்சத்து 32 ஆயிரம் மணங்கு அதிகமாகிற்று இப்படியாக உப்பு வரி குறைபக் குறைப உப்பு செலவானது அதிகமாகி கொண்டி வந்ததன்மீது இந்த வருஷம் முதல் 8-மாதங்களில் செலவான உப்பு இவ்வு முன்வருஷம் 8-மாதங்களில் செலவானதை விட 16 லட்சத்து 41 ஆயிரம் மணங்கு அதிகமாகிருக்கிறது என்று மிஸ்டர் பேங்கர் மதிப்பிட்டுச்சொன்னார். இப்படி உப்பு அதிகம் செலவாவதால் கவர்ன்மெண்டருக்கு உப்பு வரியைக் குறைத்ததால் வந்த கஷ்டம் ஒருவாறு சரி கட்டிப் போவதன்மீது ஜனங்களும் கால்கடைகளும் உப்பு நாரமாய் யுபயோகிப்பதினால் திடகாத்திரமாக உரமும் வலியும் மிகுந்த அதிக வேலைசெய்து உழைத்த தக்கவர்களைவிடிகள். இத்தேசச் செல்வத்தை விரந்தியெய் ஒரு சல்ல மாய்க்கா யிருப்பதன்மீது தேச நீதியுமறும் இது னால் கித்தியாகும். இப்படியாகப் பக்கிதத்திலும் கரிசுதியோக முடியும் இந்தச் சித்திரத்தம் மிகவும் சல்லமும் முக்கியமான தாயிருப்பதால், கவர்ன்மெண்டர் இதனை வரலில் அனுசரித்த முறையையே என்னும் பின்பற்றி வருவா உப்பு வரியை இன்னும் குறைத்துக் கடைசியாக அக்காரியை விக்கி விடவே வழி தெரிவிக்கென்று என்னும்பேரே. இவ்வளவு தூரம் ஏழை ஜனங்களுக்கு சுதாயம் சேயுத்தியாக வந்தபாலும் கவர்ன்மெண்டர் பசுபத்தியைத் தீர்ச்சித்த தத்துக்கால் அவர்கள் வாந்ததாயிரார்கள்.

AYODIYA.

அயோத்தி.

அலகாபாத்திலுள்ள டேராகஞ்சுக்கு சரிபுத்திலுள்ள ஆல்ஸ்கஞ்சு ரயில் ஸ்டேஷனில் ஸண்டியேரி வடக்காக பிரதாப்கர் என்ற சர்திப்பு ஸ்டேஷனிலிருந்து அயோத்திக்குச் செல்லவேண்டும். இந்தி பிரதாப்கர் என்பது ஒரு சிறிய இராஜ சமஸ்தானம் ஸ்டேஷனிலிருந்து சுமார் மூன்றுமைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு அழகான பட்டணம். ஸ்டேஷனுக்கு சரிபுத்திலேயே சில கடைகளும் வீடுகளும் காணப்பட்டாலும் தாமதிக்க சற்றும் வசதியானதன்று. திருடர்களும் போகிறீர்களும் அதிகம். ஸண்டியோன் அங்கு எட்டமணி கொடுத்தால் பட்டணம் செல்லாம். இவ்விடத்தில் இறங்குவதற்கு தஞ்சை இரண்டு மூன்று தர்மசாலைகளிலிருக்கின்றன. பட்டணம் கூடியவசதியில் கத்திக் சத்தமாகவும் கேர்த்தியாகவும் காணப்படுகிறது. இராஜ குடைய அரண்மனை அதிக அலங்காரமானவட்டம். சில தெருவுகள் மட்டும் கில்தார பரணதாக்கர் காணப்படுகிறதெய்வநீர் மிதிராவைகள் பெரும்பாலும் சந்துகள். அலகாபாத் சிலிருந்து அயோத்திக்கு ரோட்கள் வண்டிகள் செல்கிறதில்லையாதலால் யாம் இந்த ஊரில் ஒருவர் கன்க் கோர்த்தது. இவ்விடத்திலிருந்து இரவு ஒரு மணிக்குப் புறப்படுகிற வண்டியில் ஏறிக் குல்லு மறுகட்ட கால எட்டி மணிக்கு அயோத்தி செல்லாம். இது ஒரு சிறிய ஸ்டேஷன். இதற்கு அயோத்தியாகட்ட என்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்டேஷனிலிருந்து பட்டணம் அதிகதூரமன்று. அங்குமல் தூரம் சென்னை வட்டிக்கோட்டை ரெட்டிமார்சு குடைய சந்திரம் செல்லாம்.

இந்த தேவதீரமாவது தானுண்டத்திற்கு உயரமானதென்றும், இதில் முக்கிய பாகமாகிறது கடைப்பு மனுஷால் வைத்துண்டத்திலிருந்து பூலாகத்திற்குச் செல்லுமிவரப்பட்டவர்களும், இதற்கு சர்திதபுரி, சத்திபுரி, கிம்பி என்ற பெயர்களுண்டென்றும், ஸ்ரீமதி விஷ்ணுவாசுக்கு இந்த அயோத்தி முக்கியமானதென்றும், இதில் பீரம்மகுண்டம், கசரத்தண்டம், மரகஸ்பதி குண்டம் முதலிய அந்தக் தீர்த்தங்களிலிருக்கின்றன வென்றும்,

இதில் மாவேசித்த ஓயம் சரபு கதிக்கு இராமகணா, வசிட்டா என்ற பெயர்களுண்டு என்றும், இந்தப்பட்டணம் ஆகிரில் வைவ சுவத் மனுஷினால் கட்டப்பட்டதென்றும், இது ஒருவராலும் ஹரிச்சப்பாடபடி ஆய்வாவு உன்னத காப்புக்கொய்யுடையதாயிருந்த படியால் இதற்கு அயோத்தி என்றபெயர் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், கற்பப்படுகிறது.

தசரத கக்காவர்த்தியால் 60,000-வருகும் ஆளப்பட்டதும், அவர் குமாரரும் மராவின் ஹனில் அவதாரமுமான ஸ்ரீராமால் 12,000 வருஷகாலம் இராஜ்யியாரம் வசிக்கப்பட்டதுமான கிடமிதலே என்னால் அகற்கு வேறு செப்பு என்னவேண்டும்? அன்றியும், ஸ்ரீராமர் தம் தம்பிரமர்களுடன் அந்திகாவத்தில், சரபு கதிமிலிற் கி தேகத்தோடு வைத்துண்டம் ரெஷ்தாகக் கெரஸ்பாடப்படுவதால், சரபு கதியில் வகாணத்து செவ்விதாப்கருக்கு பலன் விளக்குவதாயிருக்கிறது. இவ் பூரவத்தில் 200-மைல் ஸேமும் 72-மைல் அகலமுமுள்ள பிராமண்டமான பட்டணமாத விருத்ததாகவும், ஸ்ரீகாசியே இதற்கு மயான பூமிமாக கிருத்ததாகவும் கற்பப்படுகிறது. பிறகு கோர்த்த கணக்கரைகள் பலதலவசலில் அழிவுற்றும், பரந்தலவசலில் புதுப்பிக்கப்பட்டும் வந்ததில் கடைசியாக கி. மு. 87-க்கு முந்தி கிங்கிரமர்க்க ராஜகுடைய வசமாகி புதுப்பிக்கப்பட்டி சுமார் 400 ஆய்வர்கள் வகரையில் கட்டப்பட்டி உர்த்த ஸ்திதிவி விருத்ததாகவும் தெரியவருகிறது. மேற்படி கிங்கிரமர்க்க ராஜரால் கட்டப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீராமர் ஆய்வம் ஒன்றே தான் இப்பெழுதுகல்லந்திகியிருக்கிறது.

தற்காலம் இந்த அயோத்தி மகாநாமா னது 24,050 சதுரமைல் கிஸ்திரைமுள்ளதும், இவ்விடமையுரி என்ற கத்தோவை தலைமை பட்டணமாகக் கொண்டதும். ஸாசபாத்து, அயோத்தி, பித்தலகர், மாரிபகர், சொண்டா, ரிதாப்பூர் முதலிய சில பட்டணம் கையுடையதுமான செரிப்பான காலி என்பதில் தடைகிடிலை. செல் கோடமை, கோர்தம், கருப்பு, பருத்தி, புகையிலி, அமினி, முத்துக்கொட்டை முகலியவைகள் ஏராளமாக கிம்பிக்கப்படுகின்றன. சரபு கதிமேல், ரத்தின் உருகிக்கெழுத்து, கத்தரி, வெள்ளரி,

வாழை, முதலியனவாகப் பயிர் செய்யப்படுகின்றன.

இப்பொழுது இந்த அப்பாத்தி பட்டனமானது சரபு நதிகரில் தென் பக்கத்தில் சுமார் 12-ஈரல் நீற்றளவுள்ளதாயும், அதிலின் ஓரத்தில் தஞ்சைமாதிரியான படிக்கட்டுகளை கட்டிப்பதற்குக் காணப்பட்டாதபோதிலும் இலக்டம்மகோட், இராமகாட், ககிரிகாட் என்ற பல நாமங்கையுடைய ஸ்தலன கட்டப்பட்டனவையுடையதாயும், விசாலமான பல தெருக்களை யுடையதாயும், மூன்று, நான்கு அடுக்கு மெத்தைக்களுடைய பல கிடிகையுடையதாயும், ராவணனுடைய மூலபலச்சேனைகள் யுத்தத்திற்கு வெளியப்பட்டபோது அங்கும் இராமன், இங்கும் இராமன், எங்கும் இராமன் என்று கூறும்படி ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீராமராகக் காணப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதுபோல ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கட்டடத்திலும், சத்திரத்திலும், தர்மசாலையிலும் சீதா, லக்ஷ்மண, பரத, சத்துருத்னர், அனுமல் ஸமேதராக ஸ்ரீராமரை வலவைத்துக் முதலியவைகளில் திவ்ய விக்கிரகங்களாகச் செய்து, பலவித ஆபரணங்களுடனும் பட்டாடைகளாலும் அலங்கரித்து சிவசீபமான மண்டபங்களில் பொன்மயமான சிம்மாசனங்களில் கொடுமைத்து வைப்படி பூனை, கைவேத்தியம், தூபபீடாத்தளைகள் வெகு விமரிசையாகச் செய்து வருகிறார்கள். இப்பேர்க்கொத்த ஆய்வுகள் சுமார் 2000த்திற்கு அதிகமாக கிருக்கலாமென்று மதிக்கலாம். இவைகளில் முக்கியமானவை:

1. கனகபூலனம்.—என்பது தப்பங்கா இராஜரால் கட்டப்பட்டது. முன்றில்குடெத்தை புள்ளது. மண்டபம் வெகுவிசாலமான கட்டடம். பொன்னினால் செய்யப்பட்ட சிம்மாஸனத்தில் ராமர் இலக்டமணர் முதலியவர்களுடைய விக்கிரகங்கள் வெள்ளைக்கற்களால் செய்யப்பட்டு அதிக விலைபெற்று ஆரணங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விக்கிரகங்கள் உயரூடலிருப்பதுபோலவே காணப்படுகின்றன.

2. இரத்தினபூலனம்.—இது ஒரு இந்து அரசரால் கட்டப்பட்ட பிரம்மன்டமான கட்டடம். இதற்குள்ளிருக்கும் இந்தன பூலனம் என்ற மண்டபம் வெகு விசாலமும்

வேலைப்பாடுமுள்ளது. சிம்மாஸனமானது பொன்னினால் செய்யப்பட்டு நவாஸிகளால் பிரகாசிக்கின்றது. இராமர் விக்கிரகமும் பரதர் விக்கிரகமும் நிலத்தினாலும் இலக்டமணர், சத்துருத்னர், சீதை இவர்களுடைய விக்கிரகங்கள் வெள்ளைக்கற்களாலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

3. சிதிராய்ரண மண்டபம்.—இது வெள்ளைக்கற்களாலேயே கட்டப்பட்ட இரண்டு கோபுரங்களைடிகையு அருகான கட்டடம். இந்த சீதாபுர கலத்திலும் பேரிஸ் பொன்னால் செய்துவைக்கப்பட்ட ஒரு மலிகார், ஒரு பெரியலாய்ப்புறம் வெகு விசாலமாகவும் பயங்கரமாகவும் காணப்படுகிறது. இவ்வலயத்தில் இரண்டிடத்தில் இராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரகங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டவைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் வேதாந்தரசர் பரதரகடனர்த் செய்யுதுபோல விக்கிரகம் செய்தும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. சிவதயின் ஸ்வர்ணவிக்கிரகம்.—இது ஒரு பெரியதும் புராதனமுமான கட்டடம். ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம் செய்யும் கலத்திலும் சிதை வனத்திலிருந்தபடியால் அஸ்வம் மனைப்போல் பொன்னால் ஒரு விக்கிரகம் செய்து யாதனைக்கடத்தியதாகவும், இந்த பொன்விக்கிரகமே இப்பொழுதும் இக்கால யத்திலிருக்கிறதாகவும் கூறுகிறார்கள். தனிர் பிற்காலத்தில் இராம லக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரகங்களுடைய பொன்னாலேயே செய்துவைக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். சீதை யம்மன்விக்கிரகம் அதிக சிறியதாகி ருத்த போதிலும் வெறுவடிவமாயும் உயிரிக்கையுள்ளதாயும் காணப்படுகிறது. இதை நிரிசிக்கவிரும்புகிற ஒவ்வொருருடையத்தாரும் ஒருராய் கொடுக்கவேண்டும். இரவு ஏழு மணிக்குமேல்தான் நிரிசிக்கமுடியும். பகலிலாய்வுக்கும் நிரிசிக்கமுடியாது. ஏதாநதி நனைகளில்மட்டும் யங்கும் இவ்வகமாய் போய்க்கிடுக்கலாம்.

இராமர் ஜென ஸ்தானம்.—இப்பொழுது இது ஒரு சிவயீராவில். சுமார் 12 அடிகள்மும் 15 அடிஅகலமுடையதாய் 8 அடியையுமுள்ள கட்டடம். மணிதர்கள் உள்ள தாண்டமானச் செல்லமுடியாதது. ஒரு பண்டா (ஸ்தானிகர்) இவ்விடத்தில் இராம

வசுமணர்களுடைய விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொண்டும், ஸ்ரீராமர் ஜெனனத்தால்தான் ஒரு சிறியகட்டிலும் அத்தமேல் பட்டினால் செய்யப்பட்டமெத்தை, திண்டு, தலைமனை முதலியவைகளையும் வைத்துக்கொண்டு தரிசனாந்தரைய வருகிறவர்களிடம் விக்கிரகம், பரிக்கை முதலியவைகளைக்காட்டி அபசாரமாகுகிறார். இதற்கு அடுத்தது பெரிய தான மகம்மதியர்களுடைய கோரி. ஸ்ரீராமருடைய ஜெனனத்தானத்திலிருந்த பீர்மண்டமான ஆஸ்கானமடபத்தி யிடித்து இத்தகோரி கட்டப்பட்டதாகவும், பிறகாலத்தில் பலதடவைகளில் மகமதியர்களுக்கும், இந்துக்களுக்கும் இத்தலிதபயங்கலங்கள் நடந்துகண்டபோது அந்தகோரியின் மையிலேயே இப்பொழுதிருக்கிற இந்த ஆலாம் கட்டப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. கொரியினைய வாயிலும் மூடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தலிதத்தில் எப்பொழுதும் ஒரு திவ்யமான வாசனயுள்ள கூற்று அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இத்தகு சமீபத்தில் அழிந்துபோன பலகட்டிடங்களின் அஸ்திவாரம் முதலிய குறிக்கே இன்று காணலாம்.

அமரர் சர்க்கி.—இது இலங்கைகட்டித்திருந்து மூலமையில் தூரத்தில் ஒரு சிறிய குன்றின் பேரிலுள்ள பெரிய ஊயம். இம்மலைக்கு வெவ்வேறு பலமானதுபடிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்விடம் இத்தலிதத்தில்தான் தயின் அன்னதர்வரம்புத்துக்கொண்டிருந்ததாகவும், அமரர் இத்தலிதத்தில்தான் அவருக்கு பிரத்தியவதமான ஸ்ரீராமரின் தரிசனத்தையப் தகுந்தவழிகளையுபகரித்ததாகவும், இப்பொழுது இங்கிடத்தில் பூஜிக்கப்படும் அமரர் வீதகேகம் மீற்படி அனத்தோர் பித்திப்படை செவ்வாத்தி பூஜித்ததென்றும், கூறப்படுகின்றது. இந்த ஆலத்தின் திவ்யபடி 500—600, அபரங்களுக்கு அதிக உபகாரபத அக்ஷரங்களை அலிக்கப்படுகிறது. இம்மலையின் மீறல் கட்டிடம் வெகு புலங்கவும் அந்நகரையும் கட்டப்பட்டது.

அயோத்திராஜா மலால்.—இது சமர் இரண்டாம் சமுதானின் கிள்ளாமான கிடத்தில் ஒரு அழகாகவும் கம்பியாகவும் கட்டப்பட்ட அரண்மனை. அரண்மனைவாசலுக்கு எதிர்புறத்தில் இரண்டு சிறிய கோலங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றில் அமரரும் மற்றொன்றில் கருடரும் காணப்படுகிறது. கிள்ளாமான வாயிலின் இருபுறத்திலும் இரண்டு சிம்ம உருவங்கள்செய்து வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இரண்டு பெரிய பிரக்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளே யுடனும் சென்று பார்க்கலாம். உள்ளே சென்றால், நடுவில் சமர் 200—கரு அகலமும் நீளமுமான காலியிடம் கிடப்பட்டு சற்றிலும் முன்றலிருள்ள மெத்தை கட்டடம் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் பல ஆபிரகனிருக்கின்றன. இதைக்கடந்து உட்சென்றால் இதே மாதிரியான ஒரு காலியிடமும் சுதாமான கட்டிடமும் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் கருடரும், அதைச் சேர்ந்த ஆபிரகனும், போலிஸ் டானாவுமிருக்கின்றன. இவையடுத்ததும் முன் சொன்ன மாதிரியான சுதரகட்டிடம் இதில் ஆபிரகனையும், பந்தகசாலையும், வைத்தியாலையும், அரண்மனையைச் சேர்ந்த பண்டகாலையும் இருக்கின்றன. இதற்கு பின்புறத்தில் ஒரு அழகான சிங்காரவனம். பலவிதமான புஷ்பச் செடிகள் இவ்வுமானக வைக்கப்பட்டு பரிபாடித்து வரப்படுகின்றன. இதில் இளைப்பாறுவதற்கு பல கிடங்களில் பெருக்கன் போடப்பட்டிருப்பதற்கு இவ்வுவனின் சத்திற்காக இலாபத்தாகும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு சற்றுதூரம் சென்றால் ஒரு அழகான ஆயத்தக்கானலாம். இதில் கிள்ளாமாலிசகம் என்ற நாமத்தோடு ஒரு சிலகிசகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு திரகாலங்களிலும் பூஜை முதலியவைகள் அதிக சரத்தை யுடன் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆலயத்தின் முன் இந்த சமஸ்தானபதிகளாகிருந்த அரசர்களுடைய உருவப் படங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலயத்தின் பின்புறத்திலும் சிங்காரவனம் குற்றிருக்கிறது. இந்த இராஜருடைய பூர்வ அரண்மனை கட்டிக்கிடக்கை செட்டியார்களுடைய சத்திரத்திற்கு எதிரிலிருக்கிறது. இவையும் பலமான கட்டிடமே என்னாலும் நாகரீகமான தன்று.

இவைகளைத் தவிர வட தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இராஜாவும், ஸூயந்தாரும், பிப்புவும் இந்த ஸ்தலத்தில் ஒவ்வொரு கட்டிடத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றில் அமரரும் மற்றொன்றில் கருடரும் காணப்படுகிறது. கிள்ளாமான வாயிலின் இருபுறத்திலும் இரண்டு சிம்ம உருவங்கள்செய்து வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இரண்டு பெரிய பிரக்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளே யுடனும் சென்று பார்க்கலாம். உள்ளே சென்றால், நடுவில் சமர் 200—கரு அகலமும் நீளமுமான காலியிடம் கிடப்பட்டு சற்றிலும் முன்றலிருள்ள மெத்தை கட்டடம் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் பல ஆபிரகனிருக்கின்றன. இதைக்கடந்து உட்சென்றால் இதே மாதிரியான ஒரு காலியிடமும் சுதாமான கட்டிடமும் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் கருடரும், அதைச் சேர்ந்த ஆபிரகனும், போலிஸ் டானாவுமிருக்கின்றன. இவையடுத்ததும் முன் சொன்ன மாதிரியான சுதரகட்டிடம் இதில் ஆபிரகனையும், பந்தகசாலையும், வைத்தியாலையும், அரண்மனையைச் சேர்ந்த பண்டகாலையும் இருக்கின்றன. இதற்கு பின்புறத்தில் ஒரு அழகான சிங்காரவனம். பலவிதமான புஷ்பச் செடிகள் இவ்வுமானக வைக்கப்பட்டு பரிபாடித்து வரப்படுகின்றன. இதில் இளைப்பாறுவதற்கு பல கிடங்களில் பெருக்கன் போடப்பட்டிருப்பதற்கு இவ்வுவனின் சத்திற்காக இலாபத்தாகும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு சற்றுதூரம் சென்றால் ஒரு அழகான ஆயத்தக்கானலாம். இதில் கிள்ளாமாலிசகம் என்ற நாமத்தோடு ஒரு சிலகிசகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு திரகாலங்களிலும் பூஜை முதலியவைகள் அதிக சரத்தையுடன் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆலயத்தின் முன் இந்த சமஸ்தானபதிகளாகிருந்த அரசர்களுடைய உருவப் படங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலயத்தின் பின்புறத்திலும் சிங்காரவனம் குற்றிருக்கிறது. இந்த இராஜருடைய பூர்வ அரண்மனை கட்டிக்கிடக்கை செட்டியார்களுடைய சத்திரத்திற்கு எதிரிலிருக்கிறது. இவையும் பலமான கட்டிடமே என்னாலும் நாகரீகமான தன்று.

இவைகளைத் தவிர வட தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இராஜாவும், ஸூயந்தாரும், பிப்புவும் இந்த ஸ்தலத்தில் ஒவ்வொரு கட்டிடத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றில் அமரரும் மற்றொன்றில் கருடரும் காணப்படுகிறது. கிள்ளாமான வாயிலின் இருபுறத்திலும் இரண்டு சிம்ம உருவங்கள்செய்து வைக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இரண்டு பெரிய பிரக்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்ளே யுடனும் சென்று பார்க்கலாம். உள்ளே சென்றால், நடுவில் சமர் 200—கரு அகலமும் நீளமுமான காலியிடம் கிடப்பட்டு சற்றிலும் முன்றலிருள்ள மெத்தை கட்டடம் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் பல ஆபிரகனிருக்கின்றன. இதைக்கடந்து உட்சென்றால் இதே மாதிரியான ஒரு காலியிடமும் சுதாமான கட்டிடமும் காணப்படுகிறது. இந்த கட்டிடங்களில் கருடரும், அதைச் சேர்ந்த ஆபிரகனும், போலிஸ் டானாவுமிருக்கின்றன. இவையடுத்ததும் முன் சொன்ன மாதிரியான சுதரகட்டிடம் இதில் ஆபிரகனையும், பந்தகசாலையும், வைத்தியாலையும், அரண்மனையைச் சேர்ந்த பண்டகாலையும் இருக்கின்றன. இதற்கு பின்புறத்தில் ஒரு அழகான சிங்காரவனம். பலவிதமான புஷ்பச் செடிகள் இவ்வுமானக வைக்கப்பட்டு பரிபாடித்து வரப்படுகின்றன. இதில் இளைப்பாறுவதற்கு பல கிடங்களில் பெருக்கன் போடப்பட்டிருப்பதற்கு இவ்வுவனின் சத்திற்காக இலாபத்தாகும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு சற்றுதூரம் சென்றால் ஒரு அழகான ஆயத்தக்கானலாம். இதில் கிள்ளாமாலிசகம் என்ற நாமத்தோடு ஒரு சிலகிசகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு திரகாலங்களிலும் பூஜை முதலியவைகள் அதிக சரத்தையுடன் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஆலயத்தின் முன் இந்த சமஸ்தானபதிகளாகிருந்த அரசர்களுடைய உருவப் படங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆலயத்தின் பின்புறத்திலும் சிங்காரவனம் குற்றிருக்கிறது. இந்த இராஜருடைய பூர்வ அரண்மனை கட்டிக்கிடக்கை செட்டியார்களுடைய சத்திரத்திற்கு எதிரிலிருக்கிறது. இவையும் பலமான கட்டிடமே என்னாலும் நாகரீகமான தன்று.

தைதன் போக்கியதைக்குத் தகுந்த விதம் கட்டி. அதில் இராம லக்ஷ்மணர்களுடைய கிண்கிரகளை பமைத்து, பூசை முதலியவை களை நடத்திவருகிறார்கள். ஆன்றியும் தபரா கிண்கிரகளுக்கும் மற்ற பாதேச யாத்திரைக்காரர் களுக்கும் அன்னமளித்திற தர்ம ஸ்தாபனங் களும், சதாயிர்த்தி என்பதாக, கோதுமை மாவு, ஹவரைப்பருப்பு, நெய், வெள்ளம் முத லியவைகளைக் கொடுக்கிற தர்மசாஷ்டிகளும் ஏராளமாக யிருக்கின்றன. பட்டணத்தைச் சற்றி எதிர்ப்பக்கங்களில் பார்த்தாலும் வெகு தூரம் வரையில் இடித்து அழிந்தபேரண கட்டடங்களையும், மா, புளி, வேம்பு, முதலிய மரங்கள் அடர்ந்த தோப்புக்களையும் காண லாம். ஒரு காலத்தில் மண்மாரிபிடித்து பட் டணமே யுழிந்து போயிருக்குமென்று எண் னாப்படிபாக கிலமரங்களின் அடிபாகம் சுமார் 25 அடிவரையில் ஒரு வகையான சாய் பல்பொன்ற மண்ணால் மூடப்பட்டு அம்மாத் தன் மெக்கிளைகள் மட்டும் இங்கொன்று அங்கொன்றுகக் காணப்படுகிறது. இப்பேர் க்கொன்ற பாசுத்தில் ஓரிடத்தில் ஒருபாகை வெட்டி வறி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இங் கமார் 20 அடி ஆழத்திற்கு அதிகமாகவே மெட்டப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி வெட்டி மெடுக்குப்பட்ட மண்ணை பாகையின் இருபுற ந்திலும் மண்மால் குவித்திருக்கிறார்கள். இப்படி பாகை வெட்டி ஏற்படுத்தி யிருப்ப தில் பல கட்டடங்களை கண்டதற்குமேல் கொல் லுகிறார்கள். தவிர பூமியானது அடிபாகத் தில் கடின மானதாகவு மிருக்கிறதாம். இப் பட்டணத்தில் நூங்குகள் அதிகம். ஒவ்வொ ள்ளும் அதிக காத்திரமானதாயிருக்கிறது. இவைகள் அதிக தொத்திரவு செய்கிறதில்லை என்றாலும் ஒவ்வொருவரும் கையில் பெரு த்த தடிவை வைத்துக்கொண்டே வெளியில் செல்வதுகிறார்கள். இவ்விடத்தில் ஓட்டுமில்லை யிருக்க கிடையாது. எங்கு பார்த்தாலும் மாடமாஸிகையும் கூடகோபுரங்களும், மெத் தைகளுமாகவே காணப்படுகின்றன. சுட் டிக்கோட்டை செட்டிமாரர்களுடைய சத்திரம் மெத்தைக்கட்ட மல்லவாயினும் கிண்தா மானது. இதிலும் கமது தென்றைசாக க நீக மாதிரியான பஞ்சலோகத்தினால் செய்ய ப்பட்ட இராம இலகீஷணர் முதலியவர்க ளுடைய கிண்கிரகங்கள்செய்து வைக்கப்பட்டி

தனப்படி பூசை முதலியவைகள் செய்யப் பட்டுவருகிற ஒரு மண்டபமிருக்கிறது. இதில் பிராமணர்களுக்கு மட்டும் ஒருவேளை அந் னம் போடப்படுகிறது. யாத்திரைக் காரர்களு க்கு தங்குமிடத்தற்கு இடமும் கொடுக்கத் தகு த்த விதமான சில கட்டடங்கள் கட்டியிருக்கி றார்கள். ஆனால் அப்படி தங்குகிற வர்களிடத் தில் திணத்திற்கு இவ்வளவு என்பதாக வாட கை வசூல் செய்கிறார்கள்.

சரபு நதியில் ஜலம் கமரர் ஒரு மைல் அச லத்தில் எப்பொழுதும் ஓடிக்கொண்டே யிரு க்கிறது. இதைக்கொண்டு பிள்ளை ஒரு மட்குப் பாலம் கட்டியிருக்கிறார்கள். தனி மட்கு களும் ஏராளமாய் உபயோகித் தப்படுகின்றன. இக்கதிநகர வன்னதமான இமயமலையில் உற்பத்தியாக் அதிக வேகமாய் ஓடிவருகிற படியால் எப்பொழுதும் ஜலம் அந்த குளிரிற் கியாயிருக்கிறது. எல் சமயங்களில் பனிக் கட்ட டுகள் ஐந்திற்குப்பேரில் மிகவுதக் கொண்டு போகும்படி. இதில் முதல்கண் அதிகம். கைர னாடு செய்யப்பட்ட ஹாரிஸேயை காதார னமாய் கிறிப முதல்களைப் பார்த்தலாம். இந்த திர்த்த மாத்நவந்தை கருதியே தற் காலத்திலும் சில புண்ணியமானங்களும் அவ ராகிலும் தங்கள் தந்தைதாடு, பாய்மாத் தைக் கொடுக்கு மென்றபடி கம்பிக்கையு டன் இந்த நதியில் இறங்க எடுகிறார்கள். இந்த நதியில் ஸ்ரானாடுவெய்ய வருகிறவர்க ளுக்கு கணக்காகில்லை. இவ்விடத்திலுள்ள புரோதேசத்தரும் பண்டார்களும், மற்ற ஸ்தலங்களில் யாத்திரைக் காரர்களே வருந்திப் பட்டி ற்றுவதுபோல செய்பவரால் கொடுத்தவை இப் பற்றுக்கொண்டு திருப்தி யடைகிறார்கள்.

பட்டணத்தில் ஒவ்வொரு மடத்திலும், து லயத்திலும், வீட்டிலும் கிண்துகள் வெட்டி யிருக்கிறார்கள். கிண்துகள் அதிக ஆதமா னவை. இவைகளுக்கு இரண்டடி உயரமு ள்ளவைபடி. கவந்தகடி அதன்மேல் இருங் கும்; பெருக்குமாக கிலமங்களைப் போட்டி; மேல்பாகத்தில் இரண்டை சத்யமாய்ள ஒரு பெரிய உருவையைப்போட்டு, அதன் மேல் இரண்டை யுறியினும் இரண்டு திருமடி வன்னதங்கட்கட்டிய கவிதாப்போட்டிம் தண்ணீர் இறங்குகிறார்கள். தண்ணீர் இ ளைக்கப்படிய கையிடி கவந்தின்மேல் போ

பாட்டிருக்கிற மரங்களின் பெயில் சிந்துக் கொண்டு மேற்படி கயிற்றை இழுக்க ஒரு ஊரின் மூன்று குண்டின் மேல்வாய் மந்த வன் னம் தண்ணிலாகெய்க்குக் கீழேதெல்லுமிதது. ஆனால் தண்ணீர் இறங்கிநவன் வெகு தூக் கிருகையாக மேற்படி மாங்கனின் பெயில் சிந்துவென்றும், சந்து தவறினால் கிணற்றின் கிழ வாவென்பதில் தண்ணிலில், இவ்விடத்தில் ஜனங்கள் இதில் வழுக்கப்பட்டிருக்கிறபடி. பால் கிழிய பெண்டுகளுக்கட வெகு காலமும் அலைபிமையும் இதில் தண்ணீர் இறங்கி கொள்ள.

கடைகளில் கத்தரி, உருளைக்கிழங்கு, கொப்பளம், மூங்கு, வெள்ளரி, மிளகாய் முதலியவைகள் ஏராளமாகக் கிழங்குபடுகின்றன. பரிமாசு க்கீழ் அரிசுமராக பணியிட்டுவந்தாலும் ஏராளப் பட்டாறம் குங்குசுளியை உபயோகிப்பதில் தினம் பலனாகப் புரி கொட்டாமல் போக்ப்ப பரிசுத்தின் இவ்ருகை, கொட்டா முதலிய பழக்கம் வேண்டாமையு கடைக்கொண்ட. பால், கயிர், வெள்ளெயில், கொடி முதலியவைக ளுக்குக் குறைவில்லை. நடைகள் அநேக காய் கிழங்குத்தக்கையதால் எவர் கையி லும் மேல் கொட்டம் என்ற பாதரமணமே பணியிடுகின்றது. இதைக்குறைக்க என் னங்கொண்ட அடிக்கொடுப்ப காலத்தில் அநேக இந்து ஜலபங்கி கொடுத்து பதினா ளுக்குமேயுள்ளவைத் த ஒரு பெரிய மதிதைக் கட்டினார்கள். இதனால் மதிதக்களுக்கு உபயோகிப்பதில் பதென்பட வேண்டிய குறைவு பாததால் 1750-ம் வருஷத்தில் அவர்கள் கருவியை நுழைத்து உபயோகித்து கடை லுமா பட்டாறைகளுக்கட்டி அதில் பரிமா ண்டுமேயுள்ள கொடுக்கொட்டம், மதிதக்கையும, பாத கொட்டமேயும கட்டினார்கள். இவ் விடத்தில் கொடுக்கொட்டம் கடைத்தொழில் க்கு உபகாரம். மதிதக்கையுக்கட்டிதான், பணியாளர்கள் கொடுத்த தண்ணீர், கட்டி யுட்கு சமையல்கள் ஏராளமாகக் கிழங்குபடுகின்றன. உலகா குடுகைகளை கொடுத்த கிழங்கு பரிசுத்தம் கண் மட்டில் 5000-க்கு அதிகமாகி கொண்டுவந்திருக்கிறது. பக்கித கொடுக்கொட்டம் கட்டி உலகா குடுகைகளை கொடுத்த தண்ணீர், கட்டி யுட்கு சமையல்கள் ஏராளமாகக் கிழங்குபடுகின்றன. உலகா குடுகைகளை கொடுத்த கிழங்கு பரிசுத்தம் கண் மட்டில் 5000-க்கு அதிகமாகி கொண்டுவந்திருக்கிறது. பக்கித கொடுக்கொட்டம் கட்டி உலகா குடுகைகளை கொடுத்த தண்ணீர், கட்டி யுட்கு சமையல்கள் ஏராளமாகக் கிழங்குபடுகின்றன.

தவிர இவ்விடத்தில் அடிக்கொடுப்பினால், இந் தாலிலுள்ள பட்டாறைகளுக்கட்டி சமையல்கள் கட்டிப்பெறக்கொடுக்கி விடுகொண்ட கட்டம். கமார் ஒருகைமல் கற்றவாவின் கையதண்டி ல்கொட்டை போன்ற மதிதக்கைய்களுட லும் இரண்டிருக்குமென்கதை கடைத்துக்கட்டப் பட்ட கட்டம். பண்ட வரலிலுமுன் உலகையும் கற்றவம கிழங்குமையகோட்டித்தக யுடைபுதலையும், மத்தியில் பிரபண்டமைய லுண்டி அருக்கு மெத்தைமையும ஸ்தாபிக்கையுமுன் உதகா உட்பக்கத்தில் கிசாலமான அடிக்கொட்டம் கைய யப்பெற்றதாய் 1500 வருஷமும் அடிக்குக க்கீழ் அக்கமையுண்டித் கட்டப்பட்டது. இதன் மத்திய அடியில் குறைவென்கையின் மணிக் கட்டி நடுக்கம் என்றவனைய கல்லைய மிருக்கிறது. இத்தகட்டம்கதை அடிக்கொட்ட மைய கிருக்கிறார்கள். இத்தகைய மத்தியை உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறது இவ்விடத்தில் அக்கமையின் தாயிருக்கிறது. மதிதக்கைய தமது தம்மையகளுடன் கயுதலியில் இவ்விட யிடம் இவ்விடத்தில்கொடுக்கிறது. இந் தருக்க கொட்டம் என்றவையும். இவ்ருத் தவிர வேறு கிள்கட்டம்களுக்குக் கொடுத்த. இவைகளுக்கு பலமான பழந்தகையுடனும் அகவகளுக்கு மெல்லுத்தியில் அடிக்கொட்ட மையகளும மாலிகைகளும அடிக்கொட்ட மையப் படுகின்றன. இவ்விடத்தில்குந்த இவ்மைய சாப்பாடியும் அதில் பெருவயும்கிணற்றின் அடிக்கொட்டம்கை வெகுதூரந்தாய்த் திறந் தும்.

அடிக்கொடுக்கிறதாய் பாதத்தின் உபயோகி மெத்தகைக் கொண்டுபயிற்ற கட்டிக்கொட்டம் 14 வருஷதாத்தில்குக்கிறது. இவ்விடத்தில் பாதருகைய ஜலபயிருக்கிறது. இத்தகைய த்திற்கு ரயில் மாதக்கையகையு உபகாரம். இதற்கு பாதருகையுண்டெகையு என்றவைய ம். அடிக்கொடுக்கிற மூன்று மையதாத்தியில் குறிவயுண்டி என்றவகையு குறிக்கொடுக்கி தது. இதில் 21-வருக்கொட்டம் குறிவயைய காலத்தில் என்னுக்கொட்டம் கொடுக்கிறதும், அடிக்கொட்டம் மூன்று கிழங்குதின் கிணற் கிணறுக கொண்டுதிற்கள். மதிதக்கையின் குறிவய கையி உலகா குடுகை அடிக்கொடுக்கொட்டம் பட்டித்தது. இவ்ருத் கண்க்கைய லுண்டி கண் கட்டிக்கொடுக்க.

டி. சி. வெங்கடசுமண ஜார்.

மறுகான் ஆற்றங்கரையில் கட்டத் தவம்பர்மகாஜனையையால் சேஷி என்பவன் எல்லாம்பின்னையென்றால் அணிப்பின்னையென்னம் பின்னையதான். பிறந்தால் காசேசுவரய்யார்த்து இராமசுந்திரன் போல் பிறக்க வேண்டுமென்றான், காரு என்பவன் ஆயுள் எல்லாம் தூரத்துப் பச்சை வெழுமுனையுக்கும் விட்டேபோனால் கல்லும் காடுமாகத்தானிருக்கும். அவன் பிறந்த கஷ்டத்தை விட வேறே கஷ்டம் வேறுமா என்றான். காணி யென்பவன்: அடி அப்போது இருந்தால் இப்போது அவன் ஆதிர்ஷ்டத்திற்கு என்னையு குறைவு! கலியாணத்திற்கு வரதாதி கையே 5000 ரூபா கொடுக்கப் போகிறார்களாம். மாப்பின்னைய சீர் எல்லாம் தங்க சாமக்களாகவே கொடுக்கப்போகிறார்கள் மென்றான். சேஷி: கொடுத்திருந்தான் என்று. தெய்வமேனது அந்தப் பின்னக்கு ஆதரவே கிடையாது. மறுகையாருக்குந்தான் எல்லாம் கண்ணியுக்கு மென்றான். காரு: மறுகையாருக்குக் கொண்டு குறைவு. சாமாசியியம்மான் தான் அவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறதே, அவர்களுக்கு சீசு தார்த்த சாமாசியியம் கொண்டு வந்த சாமக்களாருக்கு சாமாசியியம்மான் எவ்வளவு உபசாரம் செய்து, சாமசுந்திரனுக்கு தகையையப்பின்னையி அவர்களுக்கும் கொடுவான் செய்தானே என்று. காணி: எல்லாம் வேதம் தான். மேலுக்கு பார்த்தால் கண்ணியுக்குத்தான். என்னே பார்த்தால் ஒக்கானம் தெரியும். அவனைப் போல் ஓரகத்தின்காரியாரிக்குத்தொருக கொன்றான். சேஷி என்பவராவது சாமராவது கலியாணத்திற்குப் போய் எமெல்லாம் வேடிக்கை பார்த்து வேறுமையா என்றான். பிறகு வம்பர் மகாஜனையைச் சேஷத்தான். காருக்கு மந்தவர்களை யெல்லாம் விட்டிட்டுத் தான் கலியாணத்திற்கு போகவேண்டுமென்றான். இத்தகாத் அவன் சாமாசியியம்மான் அவ்வளவு கம்பந்திக் காணியைப்பற்றித் தான் தாதி கையேண்டு மென்று என்னையி அழைக்கியாய்மாரிடப்போய், காணி அவனை காலைக்காலையில் ஓவருகின்ற சாமாசியியம்மான் என்று வைத்தான் செல்லக் கொடுத்தான். முன்னகையென்பது காருவின் சொத்தகையாகும். காணியையின்னைய அந்தவன் வம்பர் மகாஜனையைக்கு அந்தாகது திபதி. அந்தாகது திபதியையே தாதிக்குப்போது அவன் அதை கவையாமலிருக்கலாமா. மறுகான் காலைக்காலையில் காணத்தியம்மான் காருக்கும் காணிக்கும் ஒப்பெரிய புத்தம் கட்டித் தானியம்மான் காரு வைத்தான் யெல்லாம் எடுத்திருக்கின்றான். இப்படி ஒவ்வொருவரும் கலப்பட்டுக் கொண்டதில் தம்போது குப்பையைக் கீழிதந்து போல் ஒவ்வொருவரும் காணாத இடங்களில் தாதித்த தெல்லாம் வெளியில் புரப்பட்டு. கடைசியில் காரு காணியைப் பார்த்து வண்டி போய் யெல்லாம் காரு காணிக்குத் தாதித்த கேட்டுக்கொண்டு எம் கம்பாருகி. கட்ட இருந்தான்; அவரைக்கேட்டால் தெரியுமா என்று. காரு தன் அம்மாஞ்சியை வைத்திருப்பதற்கு அந்த யாழிப் பந்துதாப மாதவா, காணி அவனைப் பார்த்து எல்லாருக்குமே அம்மாஞ்சி தாதி தெல்லார்களாய்மா. உனக்குவன் அம்

மாஞ்சி என்ன சொல்லச் சொன்னாயும் சொல்லுவா மென்றான். காரு அவன் லாடையை அறிந்து கொண்டு. காணி! இருந்தாலும் உன் மாப்பின்னைய உனக்காக சிபார்சு பேசுவதுபோல் எங்கும்மாஞ்சி என்னக்குப் போமாட்டார் என்று காணி தன் மாப்பின்னையை வைத்திருப்பதை கட்டிக்காட்டினான். சாமாசியியம்மான் காருவுக்கு பரிசுலாக, என்னடி காணி! காருவின் அம்மாஞ்சி சுத்தப்பைய மென்பது உனக்குத் தெரியாதா. அவளை அவர் வைத்துக் கொள்ளாவாது! அவன் மாமியார் பொய்யாக கட்டினதை நிரூபிப்பது வைத்துக் கொண்டாயா! அதெல்லாம் போய்! காண் கட்டத் சாமாசியியத்தை சொல்லுகிறேன் கேள். காருவின் அம்மாஞ்சி ஒருநாள் அவன் விட்டிருப்போய் அவன் மாமியாரிலிருந்து சமயத்தில் ஒரு இலை கொடு என்று கேட்டான். காரு இல்லையென்று சொல்லிவிட்டான். அம்மாஞ்சி சரிசரிசென்று வெளியே போகவும் எதிரில் காரு மாமியார் வந்தான். அவன் அம்மாஞ்சியை எங்கே வந்தாயென்று கேட்டான், அவன்சுத்தேபத்தில் சொல்லலாம் விருத்தான். அவருக்கு சந்தேகம் வந்த விட்டது. மறுபடி எங்கடா வந்தேன் என்று. அம்மாஞ்சி என்னையா உன் காட்டுப்பெண் இலை காரு கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டான். காருவின் மாமியார் கோபித்துக்கொண்டு அதை மறுக்கிட்டு இல்லாவது அறிதான் உண்டாவிவிட்டதா. அவன் கிட்டத்தான் உன்னே யா என்றான். அம்மாஞ்சி வெகு சந்தேகப்பட்டு காரு மாமியாரிடம் இலை கட்டாமல் வாங்கிவிடலா மென்று உன்னைப் போனான்—காருவின் மாமியார் உன்னே போனான் அவளை ஒரு மூச்சுச் சண்டையிடித்துவிட்டு வெளியே வந்தான். அம்மாஞ்சி இல்லாவது என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க அவன் அம்மாஞ்சியைப் பார்த்து கண்டாற்பா இது கண்ணியு இருக்கிறதா! கேட்டான் மாமியார் விட்டுக்கு வந்தவளுக்கு அந்தக்குள் இல்லையென்பதற்கு அதிகாசமா! அவன் கிட்டத்தான். காண் இல்லையென்று சொல்லுகிறேன். இத்தகுக்குப் போவேன் என்று—அம்மாஞ்சிக்கு வந்த கோபத்தாக அவை இல்லைய. அம்மாஞ்சி தானிலிருந்து சமயத்தில் உன்னே போனதை யென்னையி சந்தேகித்த காரு மாமியார் காட்டுப்பெண்ணின் அருகையினால் சதாவதி சொன்னால் அதை நிரூபிப்பது கொள்ளலாமா என்றான். பிறகு காணி என்போரில் மட்டும் இவன் இல்லாததை யெல்லாம் சொல்லலாமென்றான். பிறகு சாமாசியியம்மான் அக்காசுஞ்சி புதியாதனால் அவ்வளவுக்குப் பந்து கல்லோருமே சாஜியாகப் போய்விட்டார்கள். சாமேசுவரய்யர் சாமசுந்திரன் கலியாணத்திற்காக 2000—ரூபாய்க்கடன் வாங்கிட்டு.

தக்கத்தின் குறுகியதென இத்த விடத்தில் சாம் சொல்லவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது. தகசம் இப்போது விலாம் தெரிந்த பெண்ணையால் தகசுக்கு தன் தகப்பன் சொத்தமென்று கிடக்கிறது. சாமசுந்திரனுக்கு மட்டும் சாமேசுவரய்யர் சாமசுந்திரன் இருக்கருடைய சொத்தம் கிட

லலை. இப்படிச் செய்ததில் எல்லோரும் வருத்தப் பட்டு துஷித்துக்கொண்டு போனார்கள். கிருஷ்ண சாஸ்திரிகளுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. எராமன சாஸ்திரிகள் வேண்டுமென்றே தன் தமயன் வீட்டு கவியாணத்திற்கு ஒரு தூதரையாகக் கொண்டு வந்து வைக்க வேண்டுமென்று இப்படிச் செய்தார்.

தான். கவியாணம் முடிந்த பிறகு சம்பந்தமாக ஒரு கைல் தூயம் வரையில் கொண்டுபோய் விட்டு கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் இருப்பிடம் வந்து காண்பார்.

எஸ். குராமஸ்வாமி நாயர் பி. எ.

HAMLET, THE TRANSCENDENTALIST.

(FROM SHAKESPEARE).

ஹேமசுந்திரஸிங் என்னும் ஆத்மவிராசி

(ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு)

By Sri Rajanayaki. ஸ்ரீராஜநாயகி.

நாய்ராவது அங்கம்.

பாஷி 1. { இடம்:—அரண்மனையில் ஒரு அறை.
காலம்:—காலம்.

(ராணு, ராணி, கடோர்ச்சுசேனன், உக்கிரகுத்திப்பித்தாபன் இங்காவரும் வருகிறார்கள்.)

ராணு:—என் இப்படி பெருமூச்சு விடுகிறாய்? என்னவோ பிடித்து விழிக்கிறாயே, என்ன விசேஷம்? சீக்கிரம் சொல்-உன் மகன் எங்கே? ஒளியா மல் சொல்!

ராணி:—சுந்து அப்பால் போகிறீர்களா?

(கடோர்ச்சுசேனனும் உக்கிரகுத்திப்பித்தாபனும் போய்விடுகிறார்கள்.)

ரூயோ அம்மா சாத்திரி கண்ட கவியை என்னென்று சொல்வேன்?

ராணு:—என்ன கண்டாய் ஹேது? ஹேமசுந்திரன் என்ன சொன்னான்?

ராணி:—அந்தப் பைத்தியத்தை என்னென்று சொல்வேன்! காற்றும் மழையும் கலந்தடித்தாற்போல் ஒரே சேலாய்ச் சிறுகிறது. அந்தச் சித்தத்தில் இன்னது செய்கிறோமென்று தெரியாமல், நிறை மனதில் ஒரே ஆசை கேட்டு, "எலி, மயில்" என்று கத்திக்கொண்டோடி அவ்ரு மறைந்திருந்த பேரியாவை ஒரே ருத்தாய்ச் குத்திக் கொன்று விட்டோம்.

ராணு:—அடடா! இதேது மோசமாயிருக்கிறது! உயர்ந்ததாலும் கீழையும அப்படித்தானே கொன்றிருப்பான். இவனை இப்படி உதேசமாய் விட்டுவிடுவது எல்லாருக்கும் ஆபத்தா

யிருக்கிறதே! உனக்கும் சரிதான் தான் இன்னும் மற்ற யாவருக்குமே நடவடிக்கை யுத்தை விளைவிக்கிறது. உதா போசுடும்! இப்பொழுது இத்தக் கொலைக்கு காமென்ன உத்தரவாதம் சொல்லுகிறது? இத்தப் பரிசு மகன்தானே பிடிக்கும்! இவனைப் பைத்தியமென்று கொள்கிறீர்களும் காலபெருக்கு காலில் போகாதபடி இவனைச் சுட்டிப்போட்டு வைக்காமலிருத்தது கம்பேரில் குற்றமாகக் கொல்லுவார்கள்! காலோ வைவிட்டத்திலிருந்து புத்திய வானுக்காலில் உயர்ந்திருக்குச் செய்யவேண்டிய சித்திதையைக் செய்யாமல் விட்டுவிட்டோம். கவியாண வியாதியை வைத்தியனிடத்தில் சொல்லாமல் ஒளித்தாய்ப்பதனால் கடைகியில் திரொன்று பிராணனுக்கே ஆபத்தாகிவிட்டது. இப்பொழுது அவன் எங்கே?

ராணி:—அவருடைய பித்தத்தினுடைய தகைத்தாக்கு வேண்டிய கற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பைத்தியம் தெளிந்த கல்லு புத்தியந்த பச்சாத்தாப்பப்பட்டு அழுகிறது. தான் செய்தது குற்றமென்றும் அதற்குள்ளே தண்டனைக்குடன்படுவதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறது.

ராணு:—எல்லது போலோம் வா ரோதி! இன்ன சரயத்திம் அம்மமனத்திற்குள் இவனை முட்டை சுட்டிப் பூளுவுக்கு அனுப்பிவிடுகிறேன். இத்தப் பாதகமான செயலை இனி எம்மால் உடிய சாரன் தியத்தடனே மறைத்த இவனை மன்னிக்கவும் வேண்டியதுதான்—யாரைப்பா அந்தே கடோர்ச்சுசேன!

(உக்கிரகுத்திப்பித்தாபனும் கடோர்ச்சுசேனனும் திரும்பி வருகிறார்கள்.)

ஐயா, நீக்கலிருவரும் இன்னும் உதவிக்கு வேண்டிய மனுஷியர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஹேமசக்திரினைத் தேடிக்கொண்டு வாருங்கள். அவன் ஏதோ வெறி பிடித்திருந்த வேளையில் புலஸ்தியவர் மாவைக் கொன்றுவிட்டானாம். அவனை கல்லு வார்த்தையாகப் பேசி இங்கே அழைத்து வாருங்கள். பிரேதத்தை ருத்திரபூமிக்குக் கொண்டு போகச் சொல்லுங்கள். ஹேம சந்தர்ப்ப பொறுத்து கேரில் அங்கே போவோம். சீக்கிரம் தயவுசெய்து திரித்ப்புடுத்தங்கள்!

(உக்கிரருத்திரப்பிரதாபனும் கடோர்க்கஜ சேனனும் போய்விடுகிறார்கள்.)

இனி எம் மருடைய முக்கிய சிடுகெதர்களுமும் ஹேமசக்திரை சபையோர்களுமும் அழைத்து அவர்க ளிடத்தில் நவறிப்போய் நடந்துபோனதையும் அசைத்துக் கொண்டுவிடுபவிற பரிஹாரங்களையும் விஸ்வராமசக்திரை வேண்டும். அப்படி செய்தால் அப்பவாழ்வு எம்போரிஸ் பாயாது! இல்லாவிடின் அப்படி நடப்போல் இன்னொன்று பாசா லையையும் பழிவாக்கும். உலவ வாயை மூட வார்க்க, உலவ வாயை மூடலாகாது! ஹேமன்னை செய் வேன் தென்கிடி எனக்கு ஒன்றுத் தோன்றுது பிரிவிடுதேன். இது விழுந்தாற்போலிருக்கிறது!

(கில்லோரும் போய்விடுகிறார்கள்.)

காணு 2. { இடம்:—அந்தப்புரத்தில் ஒரு அறை.
காலம்:—காலை.

(ஹேமசக்திரவிலக் வருகிறார்.)

ஹேமசக்தி:—அவரை அடக்கம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்தாகிவிட்டது.

உக்கிரருத்திர (உள்ளிருந்து)
கடோர்க்கஜ { சுவாமி! மகாசாஜ!

ஹேமசக்தி:—யாரது கூப்பிடுகிறது? என்னைத் தான் கூப்பிடுகிறார்களா? இதோ அவர்களே வந்து விட்டார்கள்.

(உக்கிரருத்திரப்பிரதாபனும் கடோர்க்கஜ சேனனும் வருகிறார்கள்.)

உக்கிர:—பிரேதத்தை என்ன செய்தீர்கள், சுவாமி?

ஹேமசக்தி:—மண்ணை மண்ணாய்க் கலந்துவிட்டேன்—அப்படித்தானே செய்யவேண்டும்? அதி லொன்றும் பிச்சில்லையே?

உக்கிர:—அதை ஏங்கே வைத்தீர்கள்?

ஹேமசக்தி:—அப்படி கிணக்கவேண்டாம்.

உக்கிர:—எப்படி கிணக்கவேண்டாம்?

ஹேமசக்தி:—நீங்கள் கேட்கிற கேள்விகெல்லாம் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பீரென்று! மேலும் ஒரு கருப்பஞ்சக்கை கேட்கிற கேள்வி

களுக்கு ஒரு ராஜகுமாரன் என்ன பதில் சொல்லுவான்?

உக்கிர:—ஹேமன்னை கருப்பஞ்சக்கையா?

ஹேமசக்தி:—ஆம்! ராஜசேனவ என்னுடன் தேனி ஹாம்போட்ட கருப்பஞ்சக்கை. நீக்கெல்லாம் கடைசியில் ராஜாவைத் திரு மிக் உபகாரம் செய்வீர்கள். இப்பொழுது ராஜா தங்கள் குரங்கு மாங்கனியை அடக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல் உங்களை யெல்லாம் குறட்டி லடக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ஹேமன்னைத் தனக்கு வேண்டும்போது ஒரு கைக்கு கைக்கொணால் நீங்கள் குடித்திருக்கும் தேனையெல்லாம் பிழித்துக்கொண்டு உங்களைத் துப்பிவிடுவார்.

உக்கிர:—நீங்கள் சொல்வது அர்த்தமாகவில்லை.

ஹேமசக்தி:—அர்த்தமாகவேண்டுமென்று யார் சொன்னார்கள்? உங்களைச் சீரூபாவையில் ஸ்தோத்திரம் செய்தால் உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

உக்கிர:—நீங்கள் என்னவேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள். அந்தப்பிரேதத்தை வைத்திருக்கிற இடத்தைச் சொல்லிவிட்டு எங்கேபோகுகாரா அங்கேசுட்டித்திரு வாவேண்டும். தங்களைக் கையோடு அழைத்துவரச் சொல்லுத்தாய்வு.

ஹேமசக்தி:—பிரேதம் என்கிற வஸ்து ராஜா போகவேண்டிய இடத்திலிருக்கிறது. ராஜா என்கிற வஸ்து—

உக்கிர:—ராஜா அவர்கள்வஸ்துவா!

ஹேமசக்தி:—ஆம்! ஒன்றுமில்லாதவஸ்து! ருனியப்படுகிறான். கல்லது அவரிடத்துக்கே போவோம் வாருங்கள்! தோனிஸ் ஆட்டுக்குட்டியைப் போட்டுக் கொண்டு ஊசெல்லாம் தேடிவோம் வாருங்கள்.

(எல்லோரும் போய்விடுகிறார்கள்.)

காணு 3. { இடம்:—அண்மையில் ஒரு அறை.
காலம்:—காலை.

(சேவகர்களோடு ஶ்ரணவருகிறான்)

ராஜா:—பிரேதத்தையும் அவனையும் தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு வரும்படி ஆள்களை அனுப்பியிருக்கிறேன். இந்தப்பயலை இப்படி யதேச்சையாய்த் திரியவிடுவது எவ்வளவு மோசமாயிருக்கிறது! இருக்காது இவனைச் சட்டப்பிரகாரம் தண்டிக்கச் சட்டவில்லை. பாயா ஐயங்களை இவனிடத்தில் ஏதோ பிரமைவைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன கியாயம் தெரிகிறது? மனுஷியனுடைய யோக்கியதை தெரிகிறதா? கண்ணுக்கு லட்சணமாய் பொம்மலாட்டத்து ராஜாவைப்போலிருந்தால் போதும்! இவனை இப்பொழுது தண்டிக்கப்படுக்தால் அந்த தண்டனை பெரிதாகத் தோற்றமேயொழிய இவன் செய்த குற்றம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. எல்லா னையும் சமாளப்படுத்திக்கொண்டு போகும்பொருட்டு இவனைப் பூனாவுக்கு அனுப்புகிற நீர்க்காலோ

சினையின்போல வேறு விதியில்லாமல் அனுப்பியே தீரவேண்டியதாகத் தீர்மானித்த விஷயம்போல் காண்பிக்கவேண்டும். மீடுகிப்பெண் விபாதி முரட்டுத்தனமான வைத்தியத்தில் தெளிந்தால் தெளி யலானே ஒழிய வேறுவிதியில்லை.

(உக்கிரருத்திரப்பிரதாபன் வருகிறார்.)

ஏன் வந்துவிட்டீர்? என்ன நடந்தது?

உக்கிரா:—பிரதேம் எங்கிருக்கிறதென்று அவர் சொல்லுகிற வழியாயில்லை.

ராணா:—கல்லது அவனெங்கே?

உக்கிரா:—செவரியே நிதிஞர். காவல் வைத்திருக்கிறேன். சமூகத்து ஆக்ஷேபத்தைத் தெரிந்துகொண்டுபோக வந்தேன்.

ராணா:—அவனை இங்கே கொண்டுவா.

உக்கிரா:—ஓய் கடோர்க்கஜேசேனு, அவரை இப்படி அழைத்துவா.

(ஹேமசந்திரனும் கடோர்க்கஜேசேனனும் வருகிறார்கள்.)

ராணா:—எனப்பா ஹேமசந்திரா, புலஸ்தியவர்மா எங்கே?

ஹேமசந்திரா:—விரும்புக்குப் போயிருக்கிறார்.

ராணா:—விரும்புக்கா! அது எவ்விடத்திலே?

ஹேமசந்திரா:—அவர் சாப்பிடவில்லை, அவரைத் தான் சாப்பிடுகிறார்கள். பஞ்சபூதங்களுக்கு அதிகமான தேவதைகளாகிய இந்திரன், வருணன், வாயு, அக்வினி இவர்களுக்குக்கெல்லாம் யமன் விரும்புகிறான். இந்த யமன் தான் இவர்களுடைய மகா சபைக்கெல்லாம் அதிபதி. இப்பொழுது புலஸ்தியவர்மாவை என்னசெய்திருக்கிறதென்பதைப் பற்றி இவர்களுக்குள் மந்திராலோசனை நடக்கிறது. இவர்களுக்குத் தோட்டிமுதல் தொண்டமானவரையில் யாராயிருந்தாலும் ஓரே விரும்புதான். வீத்தியாசமில்லை. கொழுந்த பணக்காரனும் இளைத்த ஏழையும் இருவரைப் பணியாரங்களை ஒழிய வேண்டுமென்றால், எம் சாப்பிடும் பொருட்டி ஆடுகொழிச்சையெல்லாம் கொழுக்க வைக்கிறோம். யமன் சாப்பிடும்பொருட்டு கம்பேதத்தைக் கொழுக்க வைக்கிறோம். இந்த யமனுக்கு மீடுகினை சாப்பிட்டுமான் கிடையாது!

ராணா:—அடாடா, இதென்ன கிஷ்காசம்!

ஹேமசந்திரா:—ஒரு அஜாஸைக் கட்டால் ஒருபிடி சாம்பலாகிறது. அதிலிருந்து ஒருபிடி புல் முளைக்கிறது. அந்தப் புல்லை ஒரு ஆடு தின்னிறது. அந்த ஆட்டை ஒரு பறையன் தின்னிறான்.

ராணா:—என்ன தகவல்லல்லாம் உண்டாகிறது?

ஹேமசந்திரா:—ஒன்றுமில்லை, ஒரு அஜாஸாயிருந்தவன் எப்படி ஒரு பறையன் வயிற்றில் ஊர்சோலம் போகும்படி சம்பலிக்கலாம் என்பதைக் காண்பித்தேன்.

ராணா:—அதிருக்கட்டும், புலஸ்தியவர்மா எங்கே?

ஹேமசந்திரா:—சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கிறார்; அங்கே ஆனை அனுப்பிப் பாருங்கள்; அங்கே அசுரப்படை விட்டால் மற்றொரு உலகத்தில் நீங்களை போய்ப் பாருங்கள். அக்கேயுமில்லாவிட்டால் மும்சானத்துக்குப் போய் பார்த்தால் அங்கே ஒருக்கால் அசுரப்படை.

ராணா:—யாடா அந்தை, சீக்கிரம்—அங்கே போய் பார்த்துவந்து பதில் சொல் கமக்கு.

(சில சேவகர்கள் போகிறார்கள்.)

ஹேமசந்திரா:—அவசரப்படவேண்டாம்; அவர் நீங்கள் போகிறவரையில் காத்துக்கொண்டிருப்பார்.

ராணா:—ஹேமசந்திரா, நீ செய்திருக்கிற காரியத்தை உத்தேசித்து உன்னுடைய கீழ்க்குத்துக் காகவே நீ செய்த காரியம் எவ்வளவு அக்கிரமமாயிருந்தபோதிலும் உன்னிடமுள்ள அமோகத்தினால் உன்னுடைய கீழ்க்குத்துக் காரியத்தை எவ்வளவு வில்லை—உன்னை சீக்கிரம் மகாராஷ்டிரம் கமக்குப் பிரதிநிதியாக அனுப்ப உத்தேசித்திருக்கிறேன். உனக்குத் துணையாக இதோ உன் பத்திரிகளிருவரையும் அனுப்புகிறேன். பரிவாரங்களும் புலஸ்தியவர்மா காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. உம உடனே புறப்படத் தயாராயிரு. புலஸ்தியவர்மாவின் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு உடனே உன்னையும் உன் தோழர்களையும் பூளுவுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

ஹேமசந்திரா:—பூளுவுக்கா?

ராணா:—ஆம்மா.

ஹேமசந்திரா:—கல்லது, அப்படியே ஆகட்டும். எல்லாம் கமக்கு கன்மையாகவே முடியும்.

ராணா:—நீ கம்பிதலும் கம்பாவிட்டாலும், கம்புடைய கோரிக்கையும் அதுதான்.

ஹேமசந்திரா:—எான் கம்பவேண்டிய அவசியமில்லை; எான் கம்புகிற கடவுளுக்குத் தக்கன் கோரிக்கை என்னதென்று தெரியும். என்னுடைய ஒத்தாசை இல்லாமலே அக்கினிபகவான் புலஸ்தியவர்மாவைக் கவசத்துக்கொண்டவர். ஆதலால் என் பூளுவுக்குப் போய்வருகிறேன், அம்மா உத்திரவுகொடு.

ராணா:—அம்மாவா! உன் சிறப்பா வல்லவா?

ஹேமசந்திரா:—அம்மாதான். அம்மாவும் அப்பாவும் ஒன்றிப் புருஷர்கள். ஒன்றிப் புருஷர்கள் ஒரு தேசம், ஒரு ஆதீசர். ஆதலால் அம்மாதான். கல்லது பூளுவுக்குப் புறப்படுவோம்.

(என்று போய்விடுகிறார்.)

ராணா:—அவன் பின்னோடு போகான். அவனை சீக்கிரம் பிரயாணப்படுத்துங்கள். கல்ல வர்களை: சொல்லி அழைத்துப்போங்கள். இனி தாமதிக்கக் கூடாது. இதற்குமேல் ஆகவேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் எழுதி முத்திரை போட்டாகிவிட்டது. தயவுசெய்து சீக்கிரப்படுத்துங்கள்.

(உக்கிராருத்திரப்பிரதாபனும் கடோர்க்கஜு
சேனனும் போய்விடுகிறார்கள்.)

மகாராஷ்டிரப் பைபா, காம் சொன்னது ரூபக
மிருக்கட்டும்! கம்முடைய சிகேகம் உனக்கு அவசிய
மென்பது உண்மையானால்—அது அவசியமென்
பது துலக்கப்பயல்களோடு சண்டைபோட்ட அன்
றைக்கீடு உனக்குத் தெரிந்திருக்கும்—அந்த சிகே
கம் நீடித்த கீழ்க்வேண்டமென்று ஆசையிருந்தால்,
காணு, யெப்பொழுதாவது மறுபடி கம்முடைய
உதவினைக்கு வேண்டியிருக்குமென்று ரூபக
மிருந்தால் கம் சொல்லைத் தட்டாமல் கடிதத்தில்
கண்டிருக்கிறபடி அதைப் படித்தவாடனே ஹேமசக்
திரனைத் துக்குப்போட்டுவிடு. அவன் உயிரோடு
இருப்பது ஏன் சத்தத்தில் விஷம் ஏறினதுபோல்
பிராணாவஸ்தையாயிருக்கிறது. அதற்கு நீதான்
தகுந்த வைத்தியம் செய்யவேண்டும். அவன் இறக்
தான் என்று சொய்தி கேட்கிறவனாயில் ஏன்
அதை சுசப்பாது; எனக்கு எவ்வளவு ஐயம் வந்த
விடிலே ஐயமாகத் தோற்றது.
(போய்விடுகிறான்.)

காக்கி. 4.

இடம்:—ஒரு பெரிய திடல்.

காலம்:—பகல்.

(பிரதாபலிங், ஒரு சேனைத்தலைவன், யுத்தவீரர்
கள் எல்லோரும் பேரினை வந்தியமுடிக்கத்துடன்
வருகிறார்கள்.)

பிரதாபலிங்:—ஐயா சுபேதார், காம் பார்க்கச்
சொன்னதாகப் போய் காணு அவர்களைப்பாரும்,
அவர் முத்திரை போட்ட இந்த 'ஸின்னத்' பத்திர
த்தைக் காண்பித்து கம்முடைய வைக்கியர்களுக்கு
அவர் ராஜ்யத்தின் வழியாய் யுத்த வேஷத்தின்
பிரயாணம் செய்ய அனுமதி கேட்பதாகத் தெரிவி
யும். காம் கூடாமடிக்கப்போகிற இடமும் உமக்
குத்தெரியுமே: காணு அவர்கள் கம்மை கேரில் கண்
டுபேசவேண்டமென்று அபிப்பிராயப்படுமி பகடித்
தில் அதை உடனே கம்மித்தில் வந்து தெரிவியும்.
பிறகு எமே அவரைக்கண்டு பேசிக்கொள்வோம்.
இவ்விஷயத்தை அவரிடத்திலும் சொல்லும்.

சேனைத்தலைவன்:—அப்படியே செய்கிறேன் மகா
ராஜ!

பிரதாபலிங்:—எல்லது, போய்வாரும். (பிரதா
பலிங்கும் யுத்தவீரர்களும் போய்விடுகிறார்கள்.)

(ஹேமசக்திராவலிங், உக்கிரா ருத்திரப்பிரதாபன்
கடோர்க்கஜுசேனன் எல்லோரும் வருகிறார்கள்.)

ஹேமசக்தி:—உங்களைத்தானையா, இந்த வைக்கி
யிகள் யாருடைய தையா?

சேனைத்தலைவன்:—ஐயா, இவைகள் ஜோதிபுரி
வைக்கியங்கள்.

ஹேமசக்தி:—எவ்விடத்திற்கு என்ன வேலையாய்
போகிறார்களையா?

சேனைத்தலைவன்:—ஆழமீர் காட்டின்மேல் படை
யெடுத்தப் போகிறோம்.

ஹேமசக்தி:—சேனதிபதி யானையா?

சேனைத்தலைவன்:—காலஞ்சென்ற பிரதாபவர்
மா அவர்களுடைய புத்திரானுடைய பிரதாபலிங் அவ
ர்கள், ஜோதிபுரிக்கு யுவராஜர்.

ஹேமசக்தி:—ஆழமீர் காட்டின் பேரிலேயே படை
யெடுத்திரீர்களா அல்லது உங்களுக்கும் அவர்களுக்
கும் மத்தியிலிருக்கும் எல்லப்பிரதேசத்தின்பே
ரிலா.

சேனைத்தலைவன்:—உங்களிடத்தில் உண்மையா
ய்ச் சொல்லுகிறேன். காம் என் அரைக்கால் காணி
பொட்டைக் கரம்பு கிலத்துக்காக இவ்வளவு பிரயா
சைப்பட்டுச் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போகி
றோம். சிலம் என்சிற பெயர் தவிர அதில் யாதொ
ருவாபுரமில்லை, அதைவிற்குல் 5-ரூபா கொடுக்க
மாட்டான் யாரும். மாதம் 500-ரூ கொடுத்தாலும்
கான் அதை உடுத்து யுரிசிமாட்டேன்.

ஹேமசக்தி:—அப்படியானால் ஆழமீர் காட்டரசன்
அதைப்பற்றி கவனிக்கமாட்டான். உங்களுவாரும்
தடுத்து எதிர்க்க மாட்டார்கள்.

சேனைத்தலைவன்:—அப்படியாவா சீனைக்கிரீர்கள்!
இதற்குள்ளாகத் தான் ஆழமீர் வைக்கியங்கள் அங்
கே மதிலெழுப்பி ஒரு சிறு கோட்டையும் கட்டி
விட்டார்களே.

ஹேமசக்தி:—சே! இரண்டாயிரம் சேனைகளும்
இருபதிலாயிரம் ரூபாய்களும் இந்த அம்ப விஷயத்
திற்கா செல்வழிக்கிறது! தேசத்தில் ஆலமீர்
சத்தியும் முழுமுட்டாண்தனமும் கூடிச் செய்கிற
வேலை இது! பணம் அதிகமாயிருந்தால் கம்மா இரு
க்கவிடது! கண்டைக்காய் கால் பணம் கமைகூலி
முக்கால் பணமா? காசைக்கரியாக்காமல் சீனாவெடி
வாங்கி கடச்சொன்னால், அது தான் என்னத்து
க்கு; வெறும் வெடி மருத்தை மட்டும்தான் கொடுக்க
ருத்திலும் போதாதா என்பது போலிருக்கிறது.
உங்களுக்கு மண்பூர்வமாய் வுத்தனமரிக்கிறோ
னையா.

சேனைத்தலைவன்:—அகே சலாம்! போய்வருகி
றேனையா. (போய்விடுகிறான்.)

உக்கிரா:—காமுடி போவோமாக சலாம்?

ஹேமசக்தி:—நீங்கள் போய்க்கொண்டேயிருக்கீர்கள்.
இதோ வந்துவிட்டேன்.

(தேமசந்திரவரன் தவிர) எல்லோரும் போய்விடுகிறார்கள்.)

உலகத்தில் எல்லோரும் எதாவது வேலை செய்து கொண்டே தானிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் செய்கிறார்கள் என்னடா செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால், அப்படியெல்லாம் கேட்டால் சாத்தியப்படுமா என்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு மட்டும் இக்கேள்விகளுக்கு பதில் தெரிந்து கொள்ளாமல் காரியம் மேலே சூடுகிறதில்லை. நாய்க்கு வேலையுமில்லை நிற்க வேறுமில்லை என்று எப்பொழுதும் அங்கு மிற்கும் ஒரு வயதில் என்னலாபம்? மனுஷ்யனுடைய பித்தவனுக்கு உண்டுமித்தத் தூங்கிப்பருத்த வளர்க்கால் போதுமா? விசேஷமாக இத்தருமேல் ஒருவரும் தேடக்கூடாது. இதிலேயே தான் ஆயுசுமுறுவதும் சென்று விடுகிறது. ஆனால் யோசித்துப்பார்த்தால் இதெல்லாம் தேசத்தில் குடியிருக்கிற கிரீப்பந்தத்தினால், தேடுகிற விஷயங்கள் கிரீப்பந்தத்தினால்லாமல் யாதொரு லாபத்தையும் உத்தேசிக்காமல் சுவயேச்சையாய் மனுஷ்யன் தேடுகிற வஸ்து அழகொன்றதான். பசியில்லாவிட்டால் உப்புப் புளியையார் தேடுவார்கள்? அல்லது ரோஜா புஷ்பத்தை என்ன லாபத்துக்காகத் தேடுகிறார்கள்? அழகான படங்களை எதற்காக வாங்குகிறார்கள்? ஆனால் வயிறுப்பிழைப்புக்காகப் படங்களைவந்து புஷ்பங்களாவது விலைக்கு விடுகிறவனுக்கு அவைகளின் அழகைக் கவனிக்க வேயிருக்கிறதில்லை. செம்படவனுக்கு சமுத்திரத்தைப் பார்த்தால் இனி ஜன்ம ஜன்மத்துக்கும் இதில் மீன் பிடித்துப் பிழைக்கலாமென்பதைத் தவிர வேறு என்னும் உதிக்கிறதில்லை. ஆனால் கிரீப்பந்தத்தினால் தேடுகிற வஸ்துக்களில் அழகில்லையா என்றால் அழகு எங்கும் தானிருக்கிறது. அதை அன்புடன் தேடிப்பார்க்கிற கண்கள் தானிரையிருக்கிறது. ஆதலால் இனி காம் கிரீப்பந்தத்தினால் செய்கிற வேலையிலும் அதனுழைக்கக் கண்டுபிடித்து அதையே கவனித்துக்கொண்டு அதன் கிரீப்பந்தத்தை மறந்து விடவேண்டும். இந்த மனுஷ்ய தேசம் கிரீப்பந்தக்கான். ஆனால் அது எல்லாவற்றையும் மறந்து பார். அப்படியிருக்கிறது தன் கிரீப்பந்தத்தையும் கவனிப்பானேன்? நாம் பக்கபலமுடைய சகல கிரீப்பந்தம்! காம் அதை அல்லவியம் செய்கிற கிரீப்பந்தம் மம்மை என்ன பண்வோம்? அது உறுதியாக இதை ஜன்ம மெடுத்த அப்போதே எல்லா கிரீப்பந்தக் கொல்லவேண்டியது என்று கருதுகிற கிரீப்பந்தருக்கிறது. அந்தக் கட

மையை எப்படிச் செய்கிறது என்பது தான் தெரியோசனையா யிருக்கிறது. திருத்தந்தையாய் நிற்குந்து சொல்வதில் பயனில்லை. அப்படி அவனுக்கும் நமக்கும் என்ன வித்தியாசம்? அப்போதில் சரியல்லவேன்ற புலஸ்தியவரமாய் விவதில் கடவுளை நமக்கு எச்சரிக்கை கொடுத்திருநார். ஆதலால் இவனை நம்மனச்சாகஸிக்கு விடவில்லாமல் கொல்லுகிறதற்கு ஒரு வழி தேடண்டும்.

சே! இதெல்லாம் என்னயோசனை! இதோ தப் பிரதாபவீரம் இரண்டாயிரம் சேனைகளை போகிறார்கள்! இவர்கள் இப்படி யெல்லாம் தேத்துக்கொண்டா போகிறார்கள்? மூச்சை விடுவதற்கு முத்தற்கொண்டு இப்படிக்கொண்டா யாரி? அப்படியும் மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டா யாரி? பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டியது என்ன? என்ன ஒருக்கால் ஆண்பிள்ளை வேயப்பாட்டைக் கண்டனனோ? இப்படியெல்லாம் தீர்க்கயோசனை செய்வதாகப் பாசாங்கு சேரிடங்கொண்டா காளித்தனத்தை மறைக்கிறேமே? தலவா கான் ஒன்றையும் மறைக்கவில்லை. அப்படி இருக்கட்டே! என் பயனாகிறது? இப்பின் தான். பயனாகிறது கைம்பெண்ணையின் தான் என்னுடைய உத்தியோகத்தால் எதெய்வேண்டியது? அவனுக்குத் தானேன்ன அதையாவது சொல்லேன்? மனது சத்தமா தாலல்லவோ இத்தக்கேள்விகளுக்குக்கல்லாம் பிறக்கும் எமனமே, உனக்கும் எனக்கும் இவ்விருட்டது. இனி கீ யாரோ கான் யாரோ! இறுமொழுது எனக்குத் தலைவல் எடுத்துவிட்டு இனி கீ உன்பாட்டுக்குத் தள்ளிக்கொண்டு நான் உன்னைக்கவனிக்கப் போகிறதில்லை. யம், சத்தியம், இத்தென் வெட்கக்கேடு! இரானாய்ப் பாடுபட்டு இன்னும் மனமடக்க என்னால் கழுதை கட சிரிக்க ஆரம்பித்து வானத்தைப் பார்த்தபின்னடி மலைமேலேறின யாயிருக்கிறது நான் பண்ணுகிற ஆர்ப்பாட்டவாம், என்னை எந்த அக்கினியில் வேண்டுமா போட்டு சுடு, எந்த காகத்தில் வேண்டுமா தன்னு; என் மனது மட்டும் எப்பொழுதும் எங்கமாயிருக்க உன் கிருபை இருந்தால் பே இனி எனக்கு ஒரு வழி ஏற்படுகிற வரையில் காண்புத்தில் அடிவைக்கிற தில்லை! (போய் குன்.)

NOTICE TO SUBSCRIBERS.

The Numbers from January to March have been omitted as impossible for the Journal to be carried on as usual, in the absence of the Editor, who was engaged otherwise in closely watching the Arbitration cases.—Secy. D. K. Agency.